ROK 1939

SZACHISTA

PISMO POŚWIĘCONE GRZE i STUDIOM SZACHOWYM

ZESZYT 1

CENA 60 GR.

Wyjaśnienie polemiki.

Redakcje czasopism „Szachisty" i „Nowin Szachowych" podają Swoim Czytelnikom do wiadomości, że artykuły w „Szachiście" Nr. 10 (Turniej elimin. w Krakowie) i (Polemika) Nr. 12 oraz artykuł (Klasyfikacja Polskich Mistrzów) w „Nowinach" Nr. 11, pisane były w dobrej wierze. Redakcje przyznają, że kadry naszych szachistów są wprost ogromne, specjalnie jeśli chodzi o t.zw. „głuchą prowincję", dalej wojsko, pocztę i kolej, które dysponują również pierwszorzędnymi talentami. Nawet nasi szachiści korespondencyjni mają w tej sprawie również słowo do powiedzenia. Życzeniem obu pism jest, by Polski Związek Szachowy, posiadający w swoim łonie komisję klasyfikacyjną, przeprowadził klasyfikację wszystkich aktywnych polskich mistrzów i graczy innych kategorii i podał tęże do wiadomości prasy szachowej.

Redakcja „Nowin" choć młoda, ale wyznająca się również w temacie, oraz redakcja „Szachisty", niemająca zamiaru skrzywdzenia kogokolwiek, po osobistym wyjaśnieniu przejściowego nieporozumienia i przeproszeniu, zapewniają Swoich Czytelników, że w zgodzie i harmonii nadal chcą współpracować, mając jeden cel wspólny przed sobą „rozwój wszerz gry szachowej, nie tylko w swojej dzielnicy, ale w całej Polsce".

Za Redakcję „Szachisty"
Henryk Friedman

Za Redakcję „Nowin Szachowych"
Roman Bąk

Capablanca bohaterem narod. Kuby.

W pięćdziesięciolecie urodzin Capablanki wydał rząd Kuby specjalne znaczki pocztowe z podobizną Capablanki, a w domu w którym się mistrz urodził, nakazał wmurować tablicę pamiątkową. Ta cześć oddana Capablance jako mistrzowi szachowemu w uznaniu zasług położonych dla własnego kraju, napawa wszystkich szachistów świata — dumą i radością.

Alechin traci na pewności.

Mistrz świata Alechin zamierza podobno wprowadzić zmiany do wypracowanego przez siebie regulaminu spotkań o mistrzostwo świata. Poważniejsze zmiany dotyczą zwłaszcza dwóch punktów: całość meczu ma być rozgrywana w jednym mieście oraz partie będą przerywane nie po pięciu godzinach, jak dotąd, lecz po czterech.

Zmiany te nasuwają wątpliwości nie tylko natury praktycznej, czy zasadniczej. Kryje się za nimi brak pewności siebie. Mistrz świata nie jest już więcej bezwzględnie najsilniejszym graczem, odczuwa przedwczesne zmęczenie.

Tymczasem wędrówka po rozmaitych miastach stanowi zjawisko jak dotąd normalne. Większość meczów Steinitza (z Laskerem, Cukiertortem i innymi) grane były w rozmaitych miastach Ameryki. W tych samych warunkach rozegrany był słynny mecz Capablanki z Marshallem, ostatnio zaś wszystkie cztery mecze Alechina (z Euwem i Bogolubowem).

Lecz wówczas Alechin nie obawiał się jeszcze zmęczenia i był pewien swoich sił. Widocznie, nastąpić musiała zasadnicza zmiana w samopoczuciu championa.

Swoją drogą, jeżeli porównać żądanie Alechina czterogodzinnej gry dziennie ze zwyczajem, który w pierwszych latach XX wieku kazał grać od 9 rano do 3 popołudniu, wieczorem zaś od 6 do 9 dokańczać partie przerwane, to trzeba przyznać, że mistrzowie współcześni znacznie wyżej cenią swą pracę przy szachownicy.

Anglia. Anglicy ustalili już skład swej reprezentacji na tegoroczną olimpiadę do Buenos Aires. Na liście figurują: Thomas, Alexander, Golombek, Milner-Barry i Sergeant. Na liście tej brak nazwiska ex-championa Anglii Wintera, który jak wiadomo, przed rokiem przeszedł silny wstrząs nerwowy.

Australia. Green zdobył mistrzostwo Melbourne 7 punktami (100 proc.).

Dania. Mistrz Szwecji Stahlberg pokonał łatwo mistrza Danii Nielsena w meczu, w stosunku 4.5:1.5.

Niemcy. Przed wyjazdem do Rosji bawił w Berlinie arcymistrz Keres, gdzie rozegrał 36 partii równocześnie z wynikiem: wygr. 24, przegr. 5, remis 7.

Portugalia. Narodowy turniej w Lizbonie wygrał Ribeiro przed Machado de Costą.

Rosja Sowiecka. Przed rozpoczęciem wielkiego turnieju międzynarodowego w Leningradzie zakończyły się w Moskwie i Leningradzie dwa mistrzowskie turnieje kwalifikacyjne. W Moskwie zwyciężyli Belawenec i Smyslow po 12.5 p. przed Lilienthalem 12, Elcowem, Judowiczem, Panowem i Waksbergiem po 10.5. W Leningradzie zwyciężył Tolus 10.5 pkt, przed Wasiljewem i Szamajewem po 8.5 pkt.

Węgry. W turnieju jubileuszowym Debreczyńskiego Klubu Szachowego, zwyciężył bez trudu Lajos Steiner 10.5 przed Barczą 9.

„SZACHISTA"

CZASOPISMO POŚWIĘCONE GRZE NAUCE I STUDIOM SZACHOWYM

Redaktor: Henryk Friedman

Rok VI. /28. Styczeń 1939./ Nr. 1.

Prenumerata mies. 60 gr. ◆ kwar. 1.75 zł. ◆ półrocz. 3.50 zł. ◆ roczna 7 zł.

Redakcja i Administracja: Lwów, Słoneczna 36/m. 9. Konto P.K.O. Nr. 501363.

O mistrzostwo Armii

Turniej drużynowy podoficerów Wojsk Polskich.

W dniach od 10 — 17 grudnia r. b. w Podoficerskim Ognisku Garnizonowym w Łodzi, rozegrano II. ogólnopolski podoficerski drużynowy turniej szachowy o mistrzostwo Armii, oraz o nagrodę przechodnią Pana Ministra Spraw Wojskowych i tygod. podofic. „Wiarusa".

W turnieju powyższym udział wzięły drużyny mistrzowskie Okręgów Korpusowych po 4 zawodników każda plus jeden rezerwowy z następujących okręgów: Warszawy, Lublina, Grodna, Łodzi, Krakowa, Lwowa, Torunia, Przemyśla i Floty z Gdyni, nie wzięły natomiast udziału zespoły Poznania i Brześcia nad Bugiem.

Po kilkudniowych i uciążliwych walkach, gdyż grano po dwie rundy dziennie to jest od godziny 9—13 i od 16—21 turniej został ukończony. Rezultat tych rozgrywek przedstawia poniższa tabela turniejowa:

drużyny	punkty	miejsce
1. Lwów	20.5	I.
2. Grodno	18.5	II.
3. Łódź	18.5	III.
4. Kraków	18	IV.
5. Toruń	18	V.
6. Warszawa	17.5	VI.
7. Przemyśl	17	VII.
8. Flota	8.5	VIII.
9. Lublin	7.5	IX.

Jak widać z powyższej tabeli, poziom u wszystkich drużyn był mniejwięcej wyrównany, tak że do ostatniej rundy nie wiadomo było która drużyna zdobędzie pierwsze miejsce i tylko przysłowiowy „łut szczęścia" którego miała drużyna lwowska, zadecydował o zajęciu przez nią pierwszego miejsca.

Ostatnie zaś dwie drużyny wobec zdekompletowanego składu, poważniejszej roli w turnieju nie odegrały.

Naogół poziom gry u wszystkich drużyn w stosunku do ubiegłego roku podniósł się znacznie, co jest bezsprzeczną zasługą działów szachowych, tyg. podof. „Wiarusa" oraz „Polski Zbrojnej".

Jeżeli zaś chodzi o talenty szachowe wśród podoficerów, to są nimi bezsprzecznie bardzo młodzi i utalentowani: kapral Tabakiernik Władysław z drużyny przemyskiej, grający na pierwszej szachownicy, oraz kapral Rabiński Kazimierz z drużyny warszawskiej, grający na trzeciej szachownicy, którzy nie przegrali w turnieju ani jednej partii, uzyskując po 7 punktów z 8 możliwych.

Kapral Tabakiernik, jest w tej chwili najsilniejszym szachistą wśród podoficerów i wielka szkoda, że Polski Związek Szachowy nie umożliwił graczowi temu udziału w turnieju eliminacyjnym w Krakowie, gdzie można było wypróbować jego klasę. Co zaś do kaprala Rabińskiego, to mimo osiągnięcia przez zawodnika tego dobrego wyniku, potrzebuje tenże jeszcze oszlifowania i wytrzymałości turniejowej, które niewątpliwie z czasem nabędzie, gdyż obecnie gra równocześnie w 2-ch turniejach warszawskich.

Edward Dedek sierżant
kierownik działu szachowego „Wiarusa"
i główny organizator wyż. wym. turnieju.

DZIAŁ PARTII

Z mistrzostw Armii.

591. — Nieregularna.

st. sierż. Horak — sierż. Groń
(Przemyśl) (Lwów)

1. d4 d5, 2. c4 e5!

Już sam wybór tak agresywnego obusiecznego posunięcia w debiucie wskazuje, że sierż. Groń jest typowym graczem kombinacyjnym.

3 Sf3 e4, 4. Sfd2 f5, 5. e3 Sf6, 6. Sc3 c6, 7. Hb3 Ge7, 8. c×d5 c×d5, 9. Gb5† Sc6, 10. 0—0 0—0.

Rozumne opanowanie debiutu doprowadziło w konsekwencji do szansowniejszej gry czarnych.

11. Sce2 Gd6! 12. f4 g5!

Tego rodzaju uderzenie znamionuje tylko talent!

13. G×c6 b×c6, 14. f×g5 G×h2†!

W połączeniu z poprzednim 12. g5 b. elegancka ofiara.

15. K×h2 Sg4†, 16. Kg1 H×g5, 17. Wf4 Hh4, 18. Sf1 Wf6!

Z groźbą Wh6 i Hh1 mat!

19. Seg3 Ga6! 20. Hd1 Wh6, 21. W×g4 f×g4, 22. Gd2 Waf8, 23. Wc1 G×f1, 24. H×f1 Hh2 mat!

Partia niniejsza jest b. dobrym świadectwem gry lwowianina sierż. Gronia.

(Uwagi H. F.)

592. — Francuska.

kapr. Tabakiernik - sierż. Marszałek
(Przemyśl) (Kraków)

1. d4 e6, 2. e4 d5, 3. Sc3 Sf6, 4. Gg5 Ge7, 5. e5 Sfd7, 6 G×e7 H×e7, 7. Sf3 a6, 8. Gd3 c5, 9. d×c5 S×c5, 10. 0—0 S×d3, 11. H×d3 0—0, 12. Wfe1 Sd7.

Stanowczo lepszym jest 12... Sc6. Czarne w związku z tym posunięciem otrzymują b. ścieśnioną grę.

13. Wad1 b5, 14. We3!

Mobilizacja sił ukończona. Wstęp do akcji na skrzydło królewskie partnera.

14... Wd8, 15. Sd4 Gb7, 16. Wh3 Sf8, 17. Sce2 f6, 18. f4 f×e5, 19. f×e5 Sg6? 20. Sf4!

Czarne straciły tempo. Oczywiście nie 20... S×f4, gdyż 21. H×h7† i 22. Wf1! wygrywa.

20... Sf8, 21. Wf1.

Wygrywało z miejsca 21. S×e6! i t. d.

21... g6, 22. Hg3 Wd7, 23. Sh5 Kh8, 24. Sf6 Wc7, 25. Wf4 Gc8, 26. Hg5 Waa7, 27. c3 b4, 28. Hh6 Hg7, 29. Hg5 He7, 30 Wfh4 Hd8?

Nareszcie oczekiwany błąd nastąpił. Kapral Tabakiernik, mistrz Armii, kończy partię w stylu brawurowym.

31. Sc6! W×c6.

Czarne nie mają wyboru.

32. H×g6!!

Poświęcenie poprzednie i obecne hetmana oparte było na myśli: 32... S×g6, 33. W×h7† W×h7, 34. W×h7 mat!

32... H×f6, 33. W×h7†! W×h7, 34. H×f6†.

I nastąpi mat najdalej w 2 posunięciach.

Czarne poddały się.

(Uwagi H. F.)

593. — Indyjska.

kapr. Tabakiernik — kapr. Łapiński
(Przemyśl) (Grodno)

1. d4 Sf6, 2. c4 g6, 3. f3 d5, 4. c×d5 S×d5, 5. e4 Sb6, 6. Sc3 Gg7, 7. Ge3 0—0, 8. Hd2 c6, 9. Wd1 e6, 10. Gd3?

Białe przeoczyły stratę piona, natomiast partner ich nie wykorzystał uzyskanej przewagi materialnej jak należy.

10... G×d4, 11. Sge2 Gg7.

Należało wymienić gońca e3, względnie umocnić go w centrum posunięciami: e5, c5 i Sc6.

12. 0—0 He7.

Wskazane było ciągle e5! Czarne grają zbyt pasywnie, co pozwala białym na zupełne opanowanie szachownicy.

13. Sg3 Sbd7, 14. Hf2 We8, 15. f4 Sf6, 16. h3 Kh8, 17. Gc5 Hc7, 18. e5 Sfd5, 19. Se4 Sbd7, 20. Sd6 Wf8, 21. Gd4 a6, 22. Sce4 Se7, 23. Sg5 Kg8, 24. Hh4 h6, 25. S×e6! f×e6, 26. H×e7 Hd8, 27. H×e6† Kh8, 28. H×g6. Czarne poddały się.

(Uwagi H. F.)

594. — Hetmańska.

kapr. Łapiński — bosm. Szkubnia
Grodno) (Gdynia)

1. d4 d5, 2. c4 e6, 3. Sc3 Sf6, 4. Gg5 Ge7, 5. e3 0—0, 6. Sf3 c5,

7. Wc1 Sbd7, 8. cXd5 SXd5, 9. GXe7 HXe7, 10. SXd5 eXd5, 11. dXc5 SXc5, 12. HXd5.

Czarne straciły piona, co ich wcale nie deprymuje. Przeciwnie, to jest dla nich bodźcem do dalszej uważnej gry!

12.. Se4! (z groźbą Hb4†.) 13. Hb3 Ge6, 14. Ha4 Gg4, 15. Ge2 a6, 16. 0—0 GXf3! 17. GXf3 Sd2! 18. Wfd1 SXf3, 19. gXf3 HXf6!

Atakuje piony b2 i f3 równocześnie.

20. f4 HXb2, 21. Wb! He2! 22. WXb7 Hg4†, 23. Kf1.

A nie 23. Kh1? z powodu Hf3† i wygrywa wieżę.

23... h5! 24. Wbd7 h4, 25. He4 h3, 26. Hh1 Wb8!

Białe nie mają pojęcia, co im zagraża.

27. Hg1? HXd7!

Dobra gratka! Czarne zdobyły całą wieżę. Po 28. WXd7 Wb1†, 29. Ke2 WXg1. Nastąpiło kilka rozpaczliwych posunięć białych jak: 30. HXg7 KXg7 i wkrótce potem:

Białe poddały się.

(Uwagi H. F.)

595. — *Sycylijska.*

sierż. Marszałek — sierż. Dedek
(Kraków) (Warszawa)

1. e4 c5, 2. Gc4 Sc6, 3. Sf3 e6, 4. Sc3 Sf6, 5. a3 SfXe4, 6. 0—0?

Białe niepotrzebnie rezygnują z odbicia piona.

6... SXc3, 7. dXc3 d5, 8. Ge2 Ge7, 9. b4 0—0, 10 Gd2 b6, 11. h3 Gf6, 12. Wb1 e5, 13. Sh2 Wfe8, 14. f4 e4, 15. Gg4 e3, 16. Ge1 d4, 17. c4 He7, 18. He2 GXg4, 19. SXg4 Wad8, 20. Wb3 He6, 21. Kh1 Sce7, 22. b5 Sf5, 23. Wff3 Sd6, 24. Kh2 g6.

Czarne uzyskały świetną pozycję, mogą wygrać każdej chwili z miejsca przez HXc4. Białe zrozpaczone beznadziejną swoją sytuacją robią desperacką, niepoprawną kombinację, która im się nawet w zupełności udaje.

25. WbXe3? dXe3, 26. WfXe3 Hf5?? 27. Sh6†. Czarne poddały się.

Zamiast jednak fatalnego ruchu 26... Hf5?? czarne miały jasną wygraną: 26... HXe3!! (Jeśli 27. SXf6† Kg7, 28. SXe8† WXe8 i czarne będą silniejsze o wieżę). 27. SXe3 Sf5! 28. Gd2 SXe3, 29. GXe3 Gd4! i czarne otrzymują 2 wieże i gońca za hetmana. Widocznie seria wzajemnych przeoczeń nastąpiła w niedoczasie.

(Uwagi H. F.)

Z turnieju A.V.R.O.

596. — *Hiszpańska.*

Fine — Dr. Alechin

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Gb5 a6, 4. Ga4 d6.

Alechin nie jest naśladowcą. Woli być oryginalnym, choć niekiedy płaci za to zbyt grubą cenę. Fine, podobnie jak Alechin, w pierwszej partii, wybiera również „partię hiszpańską". Jak nam wiadomo, Alechinowi poprzednio nie dopisało szczęście. Zamiast 4... Sf6, wybiera posunięcie w tekście.

5. 0—0 Gd7, 6. c3 g6, 7. d4 Gg7, 8. dXe5 SXe5, 9. SXe5 dXe5, 10. f4!

Wykorzystanie temp z powodu spóźnionego rozwoju figur czarnego skrzydła królewskiego w odpowiednim czasie! Linia-f zostaje otwarta dla działania wieży.

10... GXa4, 11. HXa4† Hd7?

Niezrozumiałe przeoczenie Alechina. Wskazane było 11. b5. Być może, że Alechin liczył na to, że po wymianie hetmanów i usadowieniu się króla na e6, odbije piona e5 i zachowa nacisk na izolowanego piona e4. Ale dalsza mistrzowska gra Fine'a, prowadzi do nieuchronnej katastrofy czarnych. „Błąd w debiucie — to moja wygrana" — konkludował zapewne w duchu Fine. I miał rację.

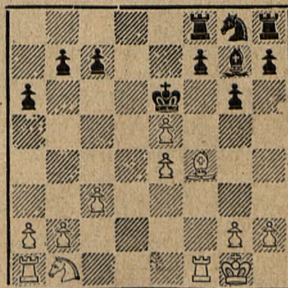
12. HXd7 KXd7, 13. fXe5 Ke6.

Posunięcie musowe, gdyż wisiał pion f7.

14. Gf4 Waf8?

Znowu b. słabe posunięcie. Tu było konieczne 14... Se7. Po 15. Sd2 Sc6, 16. Sf3 (lub 16. Sb3) mają wprawdzie białe nadal przewagę, ale pozycja partnera była jeszcze możliwa.

Pozycja po 14. pos. czarnych:

15. Sd2 GXe5, 16. Sb3 GXf4.

Groziło bardzo silne Sc5!

17. WXf4 b6, 18. a4! Ke5, 19. g3 Sf6, 20. Sd2 Sh5, 21. Wf2 Ke6, 22. a5! Wa8.

To było konieczne, gdyż po 23. aXb6, wisiał pion a6, zaś po 22... b5, białe ponownie przerzucą skoczka z d2 na b3—c5!

23. Waf1!

Groźba za groźbą! To na skrzydle hetmana, to na skrzydle króla.

23... Whd8, 24. Sf3! Ke7.

Co za fatalna pozycja! W dodatku Alechin jest tu w wysokim niedoczasie Ma zaledwie 20 minut czasu na 16 posunięć!

25. a×b6 c×b6, 26. Sg5 h6.

Obecnie ma już tylko 3 minuty na 14 posunięć! To już jest stan agonii partii czarnych.

27. W×f7† Kd6, 28. Sf3 g5.

Groziła strata skoczka. 29. g4!

29. Sd4 We8, 30. Wh7! Wh8, 31. Wff7 W×h7, 32. W×h7 Wf8, 33. W×h6† Sf6, 34. Sf3 Kc5, 35. Sd2 g4.

Tu pozostało Alechinowi 15 sekund na 5 posunięć!

36. Wg6 Sd7, 37. W×g4 Se5, 38. Wg5 Kd6, 39. Wf5 Wd8, 40. Sf3 Sd3.

Alechin wyszedł z niedoczasu. Ale słaba to pociecha. Partia jest stracona.

41. Wd5† Ke7, 42. W×e7 K×e7, 43. b3 Ke7, 44. Sd2 a5, 45. Kf1. Czarne poddały się.

(Uwagi H. F.)

597. — Obrona Indyjska.

Dr. Euwe — Capablanca

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sf3 b6, 4. g3 Gb7, 5. Gg2 Ge7, 6. 0—0 0—0, 7. Sc3 d5, 8. Se5 Se4?

Wskazane było 8... Sbd7 z nast. 9... Hc8, lub rezolutne c5.

9. c×d5 e×d5.

Na 9... S×c3, 10. b×c3 G×d5, nastąpi 11. e4!

10. S×e4 d×e4, 11. Hc2! f5.

Niespodzianka! Po 11... f6? 12. G×e4! prowadzi do przewagi białych, zaś po 11... H×d4, 12. H×c7! otrzyma Euwe również lepszą grę.

12. Ge3 Sa6, 13. Wac1 Hd5, 14. Sc6.

Nie zaś 14. f3, gdyż 14... Gg5! odda czarnym inicjatywę.

14.. G×c6, 15. H×c6 H×c6, 16. W×c6 Wf6, 17. Wfc1 W×c6, 18. W×c6 Gd6, 19. a3 We8, 20. Gf4! G×f4, 21. g3×f4.

Euwe z dużą umiejętnością rozgrywa końcówkę. Po licznych wymianach zachował gońca przeciwko nieprzyjacielskiemu skoczkowi, który szczególnie jest słaby z powodu swego niefortunnego położenia na polu a6.

21... Kf7?

Lepsze było 21... We7, z nast. Sb8 i przeprowadzką króla na d8.

22. e3 We6, 23. Wc4.

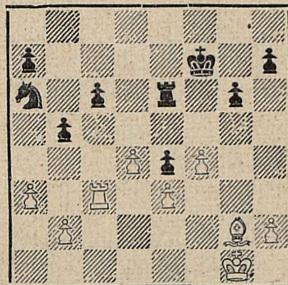
Obecnie grozi 24. Wa4. Okazuje się, że koncepcja Capablanki była błędna,

23... b5?

Wskazane było raczej 23... c5, 24. Wa4 b5, 25. Wa5 c×d, 26. e×d Wd6! z kontrszansą.

24. Wc3 c6, 25. f3! g6, 26. f×e4 f×e4.

Pozycja po 26. pos. czarnych:

27. a4!

Mistrzowskie uderzenie! To jest skuteczniejsze aniżeli 27. Gh3 Wf6, 28. Gc8 Sc7, 29. Gb7 Sd5! Teraz zaś grożą białe 28. a×b5 i 29. d5.

27... b×a4, 28. Wc4 Kf6, 29. W×a4 c5, 30. Gf1 c×d4.

Rozpacz. W wypadku 39... Sb4, 31. d×c Sc6, 32. Gb5 i 33. Wa6 forsuje zwycięstwo.

31. W×a6 d×e3, 32. W×e6 K×e6, 33. Gh3† Kd5, 34. Kf1 Kc4, 35. Ke2 Kb3, 36. Ge6† K×b2, 37. Gg8 a5, 38. G×h7 a4, 39. G×g6. Czarne poddały się.

(Uwagi H. F.)

598. — Hiszpańska.

Keres — Rzeszewski

1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. Gb5 a6, 4. Ga4 Sf6, 5. 0—0 d6, 6. G×c6 b×c6, 7. d4 S×e4, 8. We1 f5.

Jedyna obrona w tym wariancie. Oczywiście, że słabe jest 8... Sf6, gdyż 9. d×e d×e? 10. H×d8 i 11. S×e5; także 8... d5, jest niepoprawne, bo 9. S×e5 z groźbą 10. f3! jest zabójcze

9. d×e5 d5, 10. Sd4 c5, 11. Se2 c6, 12. Sf4!

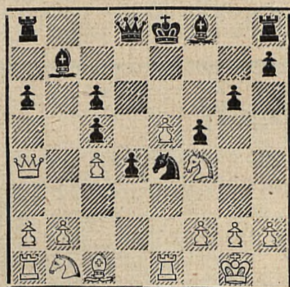
Pouczająca była wędrówka białego skoczka, mająca na celu osłabienie pionów centrowych czarnych. Białe obecnie grożą silnym wypadem 13. Hh5†. Ponadto spowodowały nieszczęśliwe uwięzienie skoczka na e4.

12... g6, 13. c4! d4.

Po 13... d×c, 14. Ha4! triplex pionowy czarnych będzie łatwym objektem ataku przeciwnika.

14. Ha4 Gb7.

Pozycja po 14. pos. czarnych:

Nie Gd7? bo nastąpi 15. e6! Katastrofa zbliża się chyżym krokiem. Partia czarnych rozlatuje się, jak domek z kart. Gdzie właściwie nastąpił błąd czarnych?!

15. f3! Sg5, 16. h4! Sf7, 17. e6 H×h4.

Czarne zdesperowane poświęcają figurę dla uzyskania swobodnej gry i ewentualnego ataku na skrzydle królewskim białych. Okazuje się, że do poświęcenia były poniekąd zmuszone. Po 17... Sh6? 18. e7! G×e7, 19. Se6 i nastąpi 20. G×h6; zaś po 17... Sd6, 18. e7 G×e7, 19. Se6 Hc8, 20. Gg5! rozstrzygną szybko białe partię atakiem na króla.

18. e×f7† K×f7, 19. Sd3.

Białe muszą się teraz uważnie bronić, tymbardziej, że ich całe skrzydło hetmańskie nie jest rozwinięte. Ale Keres nie tylko w ataku, ale i w obronie potrafi sprostać najsilniejszym.

19... Gd6, 20. f4 Wae8, 21. Hd1 g5, 22. Sd2 g4, 23. Sf1 We4, 24. Sf2! W×e1, 25. H×e1 We8, 26. Hd1 Hh6, 27. Sd3 Gc8.

Smutna jest rola białopolowego gońca czarnych. Jest to nieszczęsny statysta.

28. Gd2 Hh4, 29. Hc2 We2, 30. We1 W×e1, 31. G×e1 He7, 32. Hd2 h5, 33. Se5† Kg7.

Za cenę piona, po 33... G×e5, 34. f×e5 H×e5, 35. Gg3! i wypadem hetmana na przekątnię f4—g5—h6, mogłyby białe szybko zwyciężyć. Czarne więc bronią się możliwie najdłużej, choć beznadziejnie.

34. He2 h4, 35. Sd2 Gd7, 36. Sb3 Ge8, 37. Sc1 Gf7, 38. b3 Gh5, 39. Scd3 Kh6, 40. g3 h3, 41. Hb2 Ge8, 42. Ha3 Ha7, 43. Ha5 Ge7.

I po skonstatowaniu, że dalszy opór jest bezcelowy, nie czekając na odpowiedź partnera — Białe poddały się.

(Uwagi H. F.)

599. — Obrona Grünfelda.

Flohr — Botwinnik

1. d4 Sf6, 2. c4 g6, 3. Sc3 d5, 4. Gf4 Gg7, 5. e3.

A nie 5. c×d S×d5, 6. S×d5 H×d5, i po 7. G×c7 Sa6! lub 7... H×d4! z dobrą grą dla czarnych.

5... 0—0, 6. c×d5 S×d5, 7. S×d5 H×d5, 8. G×c7 Sa6, 9. G×a6.

Do b. silnego ataku czarnych prowadziło: 9... Gg3 e5! 10. d×e5 Ha5†, 11. Hd2 Sb4! (z groźbą 12... Sc2†), 12. Wc1 Wd8! 13. Hc3 Gg4! z pikantną groźbą 14... Sc2†, 15. W×c2 Wd1 mat! wzgl. 14... Wac8!

9... H×g2, 10. Hf3 H×f3, 11. S×f3 b×a6, 12. 0—0 Gb7, 13. Se5 f6, 14. Sd3 Wfe8, 15. Sc5 Gf3, 16. Sb3.

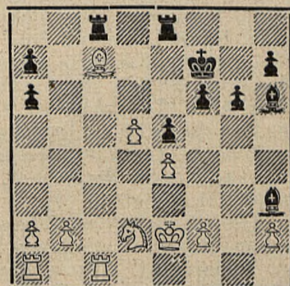
Czarne zachowały w końcówce parę gońców, mają natomiast zablokowanego piona na linii-a. Jeśli 16. S×a6? to 16... Ge2 zdobędzie jakość.

16... Kf7, 17. Wfc1 Wac8, 18. Kf1 e5! 19. Sd2 Gd5.

Groziło b. silne 20. Sc4!

20. e4 Ge6, 21. d5 Gh3†, 22. Ke2 Gh6.

Pozycja po 22. pos. czarnych:

23. Wc3 Gg4†, 24. f3 Gd7, 25. a4 Gf8, 26. Wc4! g5, 27. Wac1 g4, 28. f×g4 G×g4†, 29. Kd3 Gd7, 30. b3 Gh6, 31. Gd6 f5, 32. Wc7 Kf6!

Odejście króla uniemożliwia białym bicie gońca 33. W×d7, gdyż nastąpi 33... W×c1.

33. Wc1—c5 W×c7, 34. W×c7 Gc8, 35. W×a7? Kg6.

Zdaje się, że dużo lepsze było 35. W×h7, gdyż pion a7 nie był do obrony.

36. Ge7 G×d2, 37. K×d2 f×e4, 38. d6 Kf7.

Czarne na czas się jeszcze ratują. Gdyby białe zagrały 38. Ke3! partner ich byłby w kolizji z wyborem dobrej obrony, gdyż po 38... Gf5, wygrywa d6! forsownie. Także 38... Kf5, prowadzi do pogorszenia ich pozycji.

39. d7 G×d7, 40. W×d7 W×e7, 41. W×e7† K×e7, 42. b4.

Tu partia została przerwana. Końcówka została rozegrana w błyskawicznym wprost tempie. Flohr mając duży niedoczas przeprowadził forsowną wymianę wieży i gońca licząc na to, że wygra grę pionem-b, względnie przez zdobycie piona-h. Analiza jednak dowiodła, że rachuba ta była mylna. Botwinnikowi w tym wypadku dopisało szczęście. Dalszy ciąg partii mógł być następujący: 42... Ke6, 43. Ke3 Kd5, 44. b5 a×b5, 45. a×b5 Kc5, 46. K×e4 K×b5, 47. K×e5 Kc6, 48. Kf6 Kd7, 49. Kg7 Ke8, 50. K×h7 Kf7 i remis byłoby nieuniknione. Obaj mistrzowie bez dalszej gry zgodzili się na: Remis. (H. F.)

Rozstrzygnięcie ankiety

konkursu rozwiązaniowego turnieju «ósemki».

Do ogłoszonego przez nas konkursu w Nr. 11. 1938 r. zgłosiło się 42 Czytelników. Przyjęliśmy następujący system obliczenia punktów: za każde trafnie podane miejsce poszczególnego mistrza w turnieju „ósemki", zaliczamy taką ilość punktów, jaką dany mistrz zdobył. Np. I. Keres 8.5, IV.-VI. Alechin 7, VIII. Flohr 4.5. Czytelnik który zapodał powyższe trzy miejsca, otrzymuje łącznie 20 p. Ogólna ilość możliwych do zdobycia punktów wynosiła 56.

W kolejnym porządku ogłaszamy poniżej kompletną listę imienną Czytelników, biorących udział w konkursie, z wyszczególnieniem ilości punktów i przyznanych nagród, które równocześnie Czytelnikom wysyłamy.

1.	M. Borowok, Nowogródek, Sąd Okręg.	43 p.	3 roczniki „Szachisty" 1933|34|35.
2.	Dyr. F. Kutschera, Warszawa, Barcicka 16.	41.5 „	3 roczniki „Szachisty" 1933|34|35.
3.	B. Łysiak, Kołomyja, Strumienna 28.	38.5 „	2 roczniki „Szachisty" 1933|34.
4.	M. Grzęda, Poznań, Knapowskiego 30.	35.5 „	2 roczniki „Szachisty" 1933|34.
5.	Z. Mychałewski, Kołomyja, Kościuszki 25.	35.5 „	2 roczniki „Szachisty" 1933|34.
6.	B. Joskowicz, Lida, Wileńska 51.	34.5 „	2 roczniki „Szachisty" 1933|34.
7.	S. Pchliński, Łódź, Wodna 10. m. 15.	31.5 „	2 roczniki „Szachisty" 1933|34.
8.	R. Bąk, Chorzów I., Konopnickiej 7|12.	28.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1934.
9.	Mgr. J. Onyszczuk, Kołomyja, Słowackiego.	28.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1934.
10.	W. Litmanowicz, Łódź, Żeromskiego 41.	28.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1934.
11.	A. Choina, Warszawa, Nowolipki 66|25.	28.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1934.
12.	F. Płużek, Poznań, Łanowa 33.	28.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1934.
13.	Mgr. M. Prymok, Kołomyja, Ukraińska 37.	28.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1934.
14.	Prof. J. Cęcek, Radom, Sienkiewicza 13|2.	26 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
15.	A. Müller, Łódź, Towiańskiego 22|2.	24 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
16.	W. Januszewski, Wilno, Litewska 37|1.	23 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
17.	J. Chełstowski, Zambrów, Piek. Art. Casp.	22.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
18.	J. Zinkowski, Kielce, Wspólna 5.	21.5 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
19.	B. Blit, Kowel, Śmigłego 51.	20 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
20.	Prof. I. Król, Krzeszowice, Żbicka 37!.	20 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
21.	B. Klejman, Kowel, Pomnikowa 23.	20 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
22.	Prof. A. Konopnicki, Sanok, Gromn. 21.	20 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
23.	A. Michałowski, Gniezno, Dąbrówki 29|6.	20 „	1 rocznik „Szachisty" 1933.
24.	A. Zylberberg, Warszawa, Nalewki 10|5.	18.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
25.	A. Tarnowski, Lwów, Domsa 5.	15.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
26.	B. Śliwa, Wieliczka, Krzyszkowska 45.	15.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
27.	A. Wurst, Kielce, Prosta 22.	14.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
28.	W. Suchodolski, Łuck, Kołłątaja 6|3.	14.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
29.	Dr. S. W. Urbański, S.B. Bal. Pionki.	14 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
30.	A. Szymański, Łańcut, Urząd Skarbowy.	13 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
31.	R. Cinader, Pińsk, Wiśniowieckich 5.	11.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
32.	B. Szczczepański, Warszawa, 1 pułk lotn.	11.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
33.	K. Krusensztern, Niemirów-Zdrój.	11.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
34.	S. Stradecki, Warszawa, Dobra 75|30.	11.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
35.	W. Popiołek, Będzin, Paryska 2.	11.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
36.	S. Kalisz, Łask, Widawska 3.	11.5 „	10 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
37.	B. Starzycki, Lublin, Wyszyńskiego 12|79.	7 „	5 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
38.	E. Engler, Bydgoszcz, Mierosławskiego 6.	7 „	5 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
39.	Prof. O. Baranowski, Bohorodczany.	7 „	5 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
40.	J. Rejbach, Pińsk, Kościuszki 34.	7 „	5 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
41.	W. Gamracy, Grybów 482.	4.5 „	5 numerów „Przeglądu Szach." 1937.
42.	B. Kalisz, Łask, Widawska 3.	0 „	2 numery „Przeglądu Szach." 1937.

SZACHY KORESPONDENCYJNE

Lista uczestników II. Turnieju koresp. o mistrz. Polski.

Do turnieju zgłosiło się dotychczas 25 graczy. Spodziewamy się dalszych zgłoszeń. Poniżej imienny wykaz zgłoszonych:

1. Aleksander Szymański, Łańcut, Urz. Skarb.
2. Inż. J. Berens, Starachowice, Skr. poczt. 19.
3. M. Koselnik, Skarżysko n/Kamienną, Gł. Mag. Zasob. P.K.P.
4. Prof. W. Geier, Włocławek, Targowa 5.
5. Prof. O. Baranowski, Bohorodczany.
6. B. Joskowicz, Lida, Skrytka poczt. 17.
7. S. Pchliński, Łódz, Wodna 10. m. 15.
8. H. Skuratowicz, Wilno, Autokol,.Przejazd 10.
9. J. Grzesik, Lublin, Rest. „Strzecha Polska“, Krak. Przedmieście 32.
10. Kapitan W. Matys, Stanisławów, Grunwaldzka 15.
11. J. Zinkowski, Kielce, Wspólna 5. P.Z.W.U.
12. Dr. S. W. Urbański, Pionki, Państw. Wytw. Prochu, S.B.Bal.
13. W. Wojciechowski, Skarżysko n/K. P.F.A. Dom Fabryczny 3 3.
14. J. Mąkosa, Skarżysko n/K. Rejów 7|4. P.F.A.
15. Z. Bolechowski, Skarżysko n|K. Kolonia Urzędników, Dom 48.
16. Kapitan T. Smoleński, Wilno, Wileńska 42.
17. Dr. St. Szaniawski, Dąbrowa Górnicza, Kr. Jadwigi 2.
18. Dr. J. Gutman, Rawa Ruska, Mickiewicza.
19. Prof. I. Dąbrowski, Mogilno, p. Grzybów.
20. J. Kukuczka, Cieszyn, Górny Rynek 5.
21. F. Wenglorz, Cieszyn, Pl. Sobieskiego 16.
22. A. Fagot, Włocławek, Żabia 29.
23. S. Fogiel, Włocławek, Przedmiejska 12.
24. S. Stradecki, Warszawa, Dobra 75|30.
25. Prof. A. Kościelak, Łódź, Srebrzyńska 83|9.
26. B. Zając, Przemyśl, Słowackiego 76|II.

Przeprowadziliśmy podział graczy na 3 grupy, z tym że I. liczy na razie 9 graczy, II. i III. zaś po 8 graczy. W miarę napływających zgłoszeń uzupełnimy wszystkie 3 grupy tak, by każda liczyła 10 zawodników. Kierowaliśmy się również przy podziale zasadą, by graczy zamieszkałych w jednej i tej samej miejscowości rozstawić w innych grupach. Poniżej skład osobowy każdej grupy.

Grupa I.

1. A. Szymański, 2. Prof. W. Geier, 3. J. Grzesik, 4. Kapitan W. Matys, 5. J. Mąkosa, 6. Kapitan T. Smoleński, 7. J. Kukuczka, 8. S. Stradecki, 9. Prof. A. Kościelak.

Grupa II.

1. Inż. J. Berens, 2. Prof. O. Baranowski, 3. H. Skuratowicz, 4. J. Zinkowski, 5. W. Wojciechowski, 6. Z. Bolechowski, 7. Prof. Dąbrowski, 8. A. Fagot, 9. B. Zając.

Grupa III.

1. M. Koselnik, 2. B. Joskowicz, 3. S. Pchliński, 4. Dr. S. Urbański, 5. Dr. S. Szaniawski, 6. Dr. J. Gutman, 7. F. Wenglorz, 8. S. Fogiel.

Gra w grupach rozpocznie się dnia 15. lutego b.r. Do tego czasu mają być wkładki turniejowe wpłacone i przekazane na adres skarbnika turnieju: *Inż. Jerzy Berens, Starachowice, Skr. poczt. 19.* Uczestnicy, którzy nie złożą wpisowego, nie mogą w turnieju uczestniczyć. Ewentualne zmiany w składzie zgłoszonych z powodów od nas niezależnych, ogłosimy w Nr. 2. „Szachisty“, który ukaże się przed 15. lutego z druku.

W terminie oznaczonym powyżej rozpoczną Uczestnicy grę, znając adresy swoich partnerów. Dla orientacji podajemy również skrócony, prosty i jasny sposób losowania kolorów. Weźmy dla przykładu jakąkolwiek grupę. Narysujmy sobie tabelkę na 10 miejsc. Teraz zaczynamy od Nr. 1. i od początku do końca wyznaczamy Nr. 1. naprzemian kolory białe i czarne. Nr. 2. rozpoczyna kolorem czarnym i t. d. Najlepiej zilustruje to niżej podana tabelka kojarzeń. Skróty: b = białe, cz = czarne.

Nazwisko	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
1.	X	b	cz	b	cz	b	cz	b	cz	b
2.	cz	X	b	cz	b	cz	b	cz	b	cz
3.	b	cz	X	b	cz	b	cz	b	cz	b
4.	cz	b	cz	X	b	cz	b	cz	b	cz
5.	b	cz	b	cz	X	b	cz	b	cz	b
6.	cz	b	cz	b	cz	X	b	cz	b	cz
7.	b	cz	b	cz	b	cz	X	b	cz	b
8.	cz	b	cz	b	cz	b	cz	X	b	cz
9.	b	cz	b	cz	b	cz	b	cz	X	b
10.	cz	b	cz	b	cz	b	cz	b	cz	X

Oprócz podziału graczy, tabeli kojarzeń pozostaje jeszcze trzecia kwestia do omówienia: czas do namysłu i sankcje związane z przekroczeniem tegoż. Do czasu ukazania się następnego numeru upraszamy zainteresowanych Uczestników o nadsyłanie nam projektów, z podaniem swych uwag i spostrzeżeń, jaki czasokres prowadzenia partii byłby najwłaściwszy, gdyż w sprawie tej, bodajże najważniejszej dla turnieju, życzenia większości muszą być wzięte w rachubę.

Zamknięcie grupy VI.

Przesłano nam 5 odpisów niedokończonych partii, których ocenę niżej podajemy.

Mgr. Bienia — Laskowski. Białe: Kg1, Hf3, W: d1, e1, Ge3, Sd3, P: b2, b3, c3, e4, g2, h2 (12). Czarne: Kg8, Hb7, Sb6, Ge7, W: c8, d8, P: a6, b5, e5 f6, g6, h7. (12). Pozycja równa. Remis.

Mgr. Bienia — Joskowicz. Białe: Ke3, He2, Wa1, P: a2, b2, c3, d4, f4, g5, h2 (10). Czarne: Kg8, Hg6, We8, P: a7, b7, c4, d5, e4, f5, h7 (10). Lekka przewaga pozycyjna białych. Forsownej gry niema. Remis.

Joskowicz — Laskowski. Białe: Ke2, Wc8, P: g3, g5 (4). Czarne: Ke5, Se4, P: a6, c4, g6, h5 (6). Pozycja bardzo charakterystyczna. Czarne mają 2 piony przewagi, ale izolowane. Białe zaś zdwojonego piona na linii g. Przy dokładnej grze białe zdobywają piona-c i piona-a forsownie, oddając wzamian swoje piony na linii g. Końcówka: Wieża przeciwko Skoczkowi i dwom pionom, przy pomocy białego króla w pobliżu oznacza: Remis.

Borensztajn — Joskowicz. Białe: Kg1 Hd2, Ga4, Wb1, P: a3, b2, c4, d6, e3, h2 (10). Czarne: Kg7, Hd8, W: f2, f8, Gg7, P: a5, c5, c6, g2, g6, h6 (11). Przewaga wieży i pozycji nie wymaga komentarzy. Wygrana czarnych.

Laskowski — Borensztajn. Białe: Kg2, W: h7, g7, P: a4, g3, h3 (6). Czarne: Kf8, W: e3, d8, P: a7, d5, f5, g6 (7). Pouczająca końcówka przewagi dwóch wież na 7-ej linii. Białe mają posunięcie i grają: 34. W×a7! (z groźbą Wh8 mat!) 34... Kg8, 35. Wag7† Kf8, 36 Wf7† Kg8. (Oczywiście nie 36... Ke8? gdyż 37. Wa7! i wygrywa). 37. Whg7†! Kh8, 38. W×g6. I teraz czarne są w kolizji. Po 38... Wb8, nastąpi 39. W×f5! zaś po 38... We5, wygrywa 40. Wg5! a po 38... d4, białe zdobywają piona-f i tworzą sieć matową na liniach g i h, względnie zachowują 2 wolne piony przewagi i wymieniają jedną wieżę. Wygrana białych.

Grupa VI.		1	2	3	4	5	pkt.
1.	Laskowski	×	½	½	1	1	3
2.	Joskowicz	½	×	½	1	1	3
3.	Mgr. Bienia	½	½	×	0	1	2
4.	Baranowski	0	0	1	×	½	1½
5.	Borensztajn	0	0	0	½	×	½

Panowie Laskowski i Joskowicz zdobyli pierwszą i drugą nagrodę wspólnie, równą ilością punktów dzielą zatem fundusz nagrodowy grupy VI. w równej części, każdy po Zł. 5.—

ROZMAITOŚCI.

Botwinnik o szachach na Zachodzie.

Po powrocie do Rosji opisuje Botwinnik swoje wrażenia z pobytu w Holandii na łamach kilku większych dzienników moskiewskich i leningradzkich.

W pierwszym rzędzie nie jest Botwinnik zachwycony organizacją turniejów szachowych w państwach europejskich i stwierdza, że prawdziwe naturalne podejście do gry szachowej przy pomocy i państwa i entuzjastycznego oddania się grze szachowej olbrzymich mas ludowych, ma tylko miejsce w Sowietach. Z tego wniosek jeden, że na długie lata zapewniona będzie hegemonia Rosjan w dziedzinie sztuki szachowej nad innymi narodami.

Także sąd Botwinnika o arcymistrzach europejskich nie był bynajmiej dla tych ostatnich pochlebny. Zdaniem Botwinnika różni się znacznie zachowanie mistrzów w turniejach na Zachodzie, aniżeli gdy ci mają okazję przebywać w Rosji. W pierwszym wypadku grają mistrzowie w najcięższych warunkach i materialnych i osobistej natury. Zdarza się często, że autorytet ich jest narażony na szwank. Natomiast w Rosji czeka ich zawsze uznanie i szacunek. Mimo to, są wówczas przesadnie wymagający, kapryśni i pretensjonalni. To jednak nie zniechęca gospodarzy, gdyż jak Botwinnik twierdzi, żaden naród nie jest tak szczerze przywiązany do gry szachowej jak Rosjanie. W końcu Botwinnik, który przed dwoma laty bawił w Anglii (Margate i Nottingham), a ostatnio w Holandii, wyraża życzenie, by mistrzowie na Zachodzie napotykali na tak serdeczną gościnność, jaka ich zawsze czeka w Sowietach.

Kraków. Dnia 15 stycznia b. r. odbyły się w Krakowie zawody szachowe o puchar wędrowny im. inż. Żukowskiego między drużyną Krakowa a zespołem Górnego Śląska.

Drużyna Krakowska po raz czwarty z rzędu odniosła zwycięstwo, bijąc Ślązaków w stosunku 11 punkt. na 5.

Wyniki indywidualne jak poniżej:

Dr. Ameisen	1	—	Anioł	0
Scheier	1	—	Ulczok	0
Friedman K.	1	—	Amsterdam	0
Mgr. Arłamowski	1	—	red. Bąk	0
Weisberg	0	—	Krysta	1
Błaszczak	0.5	—	Kukuczka	0.5
Bass	1	—	Arendt	0
Spritzer	0	—	Zogata	1
Kling	1	—	Mońka	0
Rath	0.5	—	Dźwigalski	0.5
Abraham	1	—	Smigielski	0
Dr. Pufeles	0.5	—	Lokiez	0.5
Korngold W.	1	—	Wilczek	0
por. Kobel	0.5	—	Grzesik	0.5
Rubinstein	1	—	Maruszczyk	0
Górkiewicz	0	—	Tomanek	1
Kraków	11		G. Śląsk	5

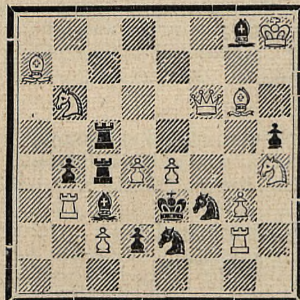
DZIAŁ ZADAŃ

Redaguje S. L.

IV. Międzynarodowy konkurs dwuchodówek.

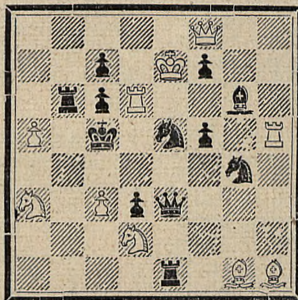
7 zadań oryginalnych.

570. *C. G. Gavrilov.* Ismail — Rumunia.

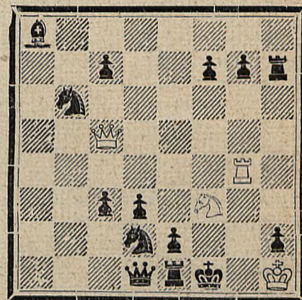
Mat w 2 posunięciach.

571. *M. Wróbel,* Warszawa. „Bottroper Schachzeitung" 1937/38 - 4 nagr.

Mat w 2 posunięciach.

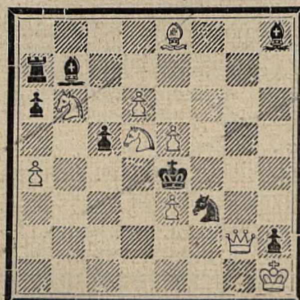
572. *S. Limbach,* Lwów. „Die Schwalbe" 1937/II. - 2 wzm. zaszcz.

Samomat w 3 posunięciach.

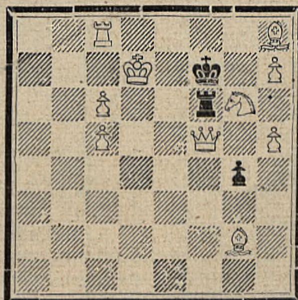
V. Międzynarodowy konkurs trójchodówek.

573. *A. Hillbricht,* Lwów. (Pośw. Red. „Szachisty").

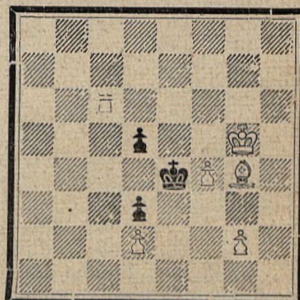
Mat w 3 posunięciach.

574. *J. A. Rusek,* Komorowice. (Pośw. Prof. M. Wójcikowi).

Samomat w 3 posunięciach.

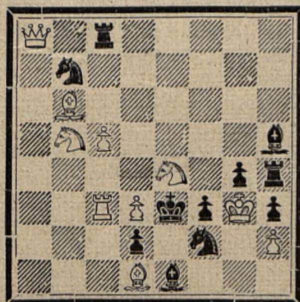
575. *W. Suchodolski.* Łuck.

Mat w 3 posunięciach.

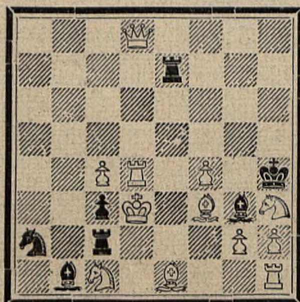
IV. Międzynarodowy konkurs samomatów.

576. *H. Lange.* Neuss n/R. Niemcy.

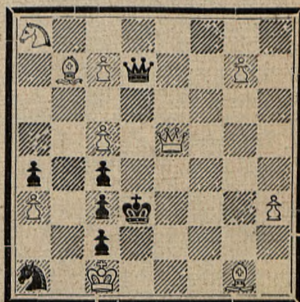
Samomat w 2 posunięciach.

577. *H. Lange,* Neuss n/R. (Pośw. S. Limbachowi).

Samomat w 2 posunięciach.

578. *L. Wiewiórowski,* Katowice.

Samomat w 2 posunięciach.

Rozwiązania zadań z Nr. 11 i 12.

530. (Limbach) Nierozwiązalne po 1... Sb2! Poprawiona pozycja jest następująca: Ka1, Hd4, W: a6, c1, Sb6, P: a3, g7 (7). Kb3, W: d5, g1, Gh8, Sc4, P: a2, g2 (7). Samomat w 2 posunięciach: 1. g8G! Dwukrotne uwolnienie b. Hetmana połączone z półzwiązaniem W i S. 549. (Fux) 1. Kb7! Piękna gra pionów! 550. (F. Kutschera) 1. W×g5! Grimshaw w dobrym opracowaniu. 551. (Limbach) 1. Hd3! ...Kb6, 2. Wa8! G×d3, 3. Wb5† G×b5 mat. 2... Ga2(c2), 3. Hb3† G×b3 mat. ...Ga2(c2). 2. Wa8† i t. d. Trzy warianty w stylu szkoły klasycznej. 552. (Albrecht) 1. Wa5! Temat Gamage'a i kombinacja liniowa. 553. (Jordan) Nierozwiązalne, intencja 1. Sd7? 554. (Zilahi) 1. Gf6! uboczne 1. Se3†! G×e3, 2. g4 mat. 555. (Brixi) 1. Kd3! ...Se7, 2. Sc5†, W×c5 mat. ..Sf6, 2. Sg5†. ...dowolnie 2. d5† W×d5 mat. Przesłona i blokada, uboczne 1. Hc6†! można usunąć przez dodanie czarnego piona na b7. 556. (Kniest) 1. H×a6! ...Sa7, 2. Hb5† S×b5 mat, ...Sa5, 2. Hc4† S×c4 mat i t. d. Dwa zgrabne uwolnienia białego Hetmana przy dobrej grze pobocznej. 557. (Lange) 1. Gc6? nierozwiązalne (pole e2) Szkoda! Temat Schiffmanna! Jedna z lepszych prac konkursu. 558. (Büchner) 1. H×e4! Mało oryginalne! 559. (Eerkes) 1. Hd6! grozi Hg3†, Sf3 mat. ...Wd7, 2. We7†! Se4 mat, ...Gd7, 2. Gd7, 2. We6†! Se4 mat. Temat Lewmann'a. 560. (Svoboda) 8. Hc1, uboczne 1. Hf3! 1. Hh5†. 561. (Büchner) 1. Gc6! 562. (Eerkes) 1. Gd6! Temat Stocchi'ego. 563. (Holler) Dwuchodówka! 1. Sf5! Piękna konstrukcja! 564. (Grzankowski) 1. S×e4! 565. (Marjenstrass) 1. Gb6! Obrony Sd4, Se5 i Sf5 parują podwójną groźbę S×f4 mat i Sc7 mat. 566. (Suchodolski) 1. Sb6! Jednolita gra b. Giermka. Piękne! 567. (Lange) 1. b6! Wstęp słaby. Treść dobra! 568. (Svoboda) 1. a7! Banalne! 569. (Limbach) 1. Gf8! ...e3, 2. Gh6, e4, 3. Hg1! e2, 4. Gd2, e3, 5. Hf2, e×f2 mat. Złudna gra 1. Ga3? e3, 2. Gc1 e4, 3. Hg1, Kf4!! (bez mata) podnosi wartość tej miniatury.

Tabela rozwiązujących (do Nr. 11. włącznie).

1. *St. Pchliński*, Łódź, 176 pkt. 2. *M. Grzęda*, Poznań, 163 pkt. 3. *J. Chełstowski*, Zambrów, 162 pkt. 4, 5, 6. *B. Starzycki*, Krynica, *B. Blit i B. Klejman*, Kowel po 154 pkt. Wyżej wymienieni oraz poprzednio nagrodzeni pp. R. Pietruszajtys i St. Amsterdamski otrzymają nagrody w najbliższych dniach 7. A. Hillbricht 140 pkt. 8. W. Suchodolski 132. 9 i 10. Por. M. Guzicki i J. Fux po 112 pkt. 11. Prof. I. Król 111 pkt. 12. T. Płaczek 108 pkt. 13. Fr. Kutschera 105 pkt. 14 i 15. A. Konopnicki i Prof. M. Wójcik po 90 pkt. 16, 17 i 18. R. Pietruszajtys, B. Śliwa i A. Pariser po 86 pkt. 19. St. Gawlikowski 84 pkt. 20. A. Szyler 72 pkt. 21. S. Fogiel 43 pkt. 22. B. Perlberger 41 pkt. 23 i 24. Inż. Enevoldsen i L. Sack po 32 pkt. 25. B. Jaciuk 20 pkt. 26. Prof. W. Geier 17 pkt. 27. A. Lammel 15 pkt.

Konkurs rozwiązaniowy.

Konkurs rozwiązaniowy drabinkowy trwa dalej i co miesiąca będzie przyznawana jedna nagroda! W następnym numerze podamy warunki turnieju rozwiązaniowego o tytuł mistrza! Termin dla rozwiązań 30-dniowy od daty wyjścia numeru. Prosimy Naszych Czytelników z rozwiązaniami zadań podawać ew. uwagi o zadaniach (idea, temat, konstrukcja it.p.) co zwłaszcza przy równej ilości punktów, będzie miało znaczenie przy przyznawaniu nagród.

Zadania, rozwiązania zadań i wszelkie sprawy tyczące zadań należy nadsyłać pod adresem: S. Limbach, Lwów, Domsa 5.

Wyniki konkursów zagranicznych.

„British Chess Federation" 1937/38. 7 i 12 pochwałę otrzymał *S. Krelenbaum*, zaś 10 pochwałę *W. Hebelt.*

„Bottroper Schachzeitung" 1937/38. 1. n. O. Wielgos, 2 A. Trilling, 3. S. Hun - Hertzman, 4. *M. Wróbel*, Warszawa, (Nr. 571). Sędzia H. Hüllsman.

„L'Italia Scacchistica" 1937. Wyniki podane w nr. 7/8 uległy m. inn. o tyle zmianie że, za dwumat 3 nagr. otrzymał *W. Hebelt*, zaś 8 nagr. *M. Wróbel*, w samomatach 2 i 3 nagr. *J. A. Rusek*, 5 nagr. *S. Limbach.*

Mistrzostwo Włoch. (Dwumaty) 1. nagr. *O. Stocchi*, 2. G. Mentasti, 3. Dr. A. Chicco, 4. A. Piatesi, 5. G. Mentasti. Sędzia M. Wróbel.

„Schachvärlden" 1937/VIII. 1 nagroda S. Krelenbauma (vide nr. 2. „Szachisty" str. 28.) uległa dyskwalifikacji, gdyż jest plagiatem następującej pracy: E. Goldschmiedt, 840 *„64"* 5/6. 1929. (Kh3, He6, W: b1, h5, Gd8, S: b7, d3, Kb5, Ha3, G: b3, b4, Sa8, P: a2, a4, c4, e5). Dwumat 1. S×e5! — Również dalsze dwa zadania wyróżnione 3 nagrodą i 2 wzm. zaszczytną na konkursie w Anglii posiadały swych poprzedników. Autor powinien więcej dbać o oryginalność swych prac, gdyż taka duża dyskwalifikacja zadań wyróżnionych szkodzi nietylko Autorowi, ale godzi w dobre imię kompozycji polskiej.

„Die Schwalbe" 1937/I. Trójmaty 1. nagr. S. Brehmer. Wielochodówki 1 nagr. W. Berger. Samomaty 1 nagr. O. Brennert. Wzmianki zaszczytne 1. O. Brennert, 2. R. Svoboda. Zadania ekscentryczne 1 nagr. †Dr. A. V. d. Ven. 1937/II. Dwumaty 1. S. Pituk, trójmaty 1. S. Brehmer. Wielochodówki 1. Dr. A. Kraemer. Samomaty 1. † J. Koers. Wzm. zaszcz. 1. Weber, 2. *S. Limbach*, (nr. 572). Zadania ekscentryczne 1. S. Herland.

V. i VI. Międzynarodowy konkurs.

„Szachista“ ogłasza V. międzynarodowy konkurs na *trójchodówki* oraz VI. półroczny na samomaty w 2 posunięciach. W każdym dziale 1 nagroda. Zadania pod adresem: S. Limbach, Lwów, Domsa 5.

V. u. VI. Internationales Turnier 1939.

„Szachista“ schreibt Informal—Dreizügerturnier (1939) und Halbjahr—Informal Selbstmattzweizügerturnier 1939/I. aus. In jedem Teil 1 Preis. Bewerbungen an: S. Limbach, Lwów, Domsa 5. Polen.

Mecz Polska — Węgry zakończył się ponownym zwycięstwem Polski w stosunku 61:49. Temat polski: 1 nagr. *W. Hebelt*, 2. *M. Wróbel*, 3. ex aequo *S. Krelenbaum* i Fleck it.d. Temat węgierski: 1 nagr. *M. Wróbel*, 2. Dr. Talaler 3. */. A. Rusek* i Dr. Paros i t. d. Szczegóły w nast. numerze.

Turniej w Leningradzie.

Nie zdołaliśmy jeszcze ochłonąć z wrażeń, emocji i refleksji po turnieju światowej „ósemki“ w Holandii, a już zaskoczeni jesteśmy nową gigantyczną imprezą. Dla odmiany przenosimy się z Zachodu na Wschód. Przenosimy się do Leningradu, na nowy plac boju. Stwierdzić należy niezbicie, że jeśli chodzi o t zw. specyficzną atmosferę szachową, wnoszącą w ośrodek walki turniejowej takie czynniki jak zapał, bojowość, ambicję, chęć rycerskiego współzawodnictwa, a przedewszystkim entuzjastyczne wprost umiłowanie szachów połączone z szczerym znawstwem i talentem, to w tym wypadku Rosjanie mogą służyć wzorem całemu światu. Nie da się zaprzeczyc, jak tego dowodzi statystyka ostatnich wielkich turniejów tak w Rosji jak i na arenie międzynarodowej odbytych, że gra rosyjskich mistrzów różni się znacznie od gry mistrzów europejskich. Koncepcje ich są świeże, oryginalne, teoria gry szachowej dzięki ich niestrudzonym wysiłkom jest ustawicznie i systematycznie wzbogacana. Mają wyraźną przewagę moralną, nie są zmanierowani, jak się to niestety widzi u mistrzów na Zachodzie.

Jakie są przyczyny tego? Złe bytowanie mistrzów europejskich (w najgorszych warunkach materialnych), przeważnie na starsze lata nędza, głód lub nieuleczalna choroba umysłowa. Prawdą jest, że życie zawodowego mistrza szachowego, tego wiecznego bojownika, jest ciężkie. Praca i trud całego życia jego spotyka się z małym uznaniem. Przeciwnie. To zupełne oddanie się szachom jest fałszywie rozumiane. Mistrza szachowego potrzebuje się w pewnych tylko wypadkach, gdy posiada pełnię siły i można go prezentować w spotkaniach międzynarodowych, czy międzypaństwowych, ba nawet jeśli zaliczony jest do „elity“, to i nawet w imprezach o światowym znaczeniu. Ale biada mistrzowi, gdy odwróci się od niego szczęście, nie znają go wtedy przyjaciele, ani oficjalne władze szachowe. Skazany jest na zagładę. Może to twarde zbyt słowa, ale prawdziwe. Kto zna dobrze literaturę szachową znajdzie w niej całą galerię postaci tragicznych. Czy przesadzamy? Co stało się z genialnymi mistrzami minionego i bieżącego stulecia?! Morphy, Pillsbury, Charousek, Steinitz, Czigocin, Janowski, Schlechter, Salwe i wkońcu Rubinstein! Życie każdego z tych mistrzów jest dramatem, tragicznym nieporozumieniem między jednostką a społeczeństwem. Obłęd, głód lub szpital na obczyźnie. Ostatnie ofiary to Colle, Torre, Takacs. A jaki los uniwersalnedr. Laskera na stare lata?... A co z Spielmanem?... Kto opiekuje się Anglikiem Winterem i jego rodziną?!

Mistrz szachowy otaczany musi być opieką. Winien mieć pracę poza szachami, dach nad głową i pewność, że starość ma zabezpieczoną.

Żyjąc w normalnych warunkach, może dać z siebie maximum swych możliwości, może rozwinąć swój talent z pożytkiem dla społeczeństwa i sławy swego narodu.

Mistrz szachowy nie może być ukarany i ignorowany, że obrał szachy jako zawód.

Nie łudźmy się! Szachy mają w sobie tę czarodziejską siłę i moc uwodzicielską, że z milionów miłośników przytrzymują pewien zastęp wybrańców, na zawsze! Ci wybrańcy, to heroldowie królewskiej gry, to późniejsi mistrzowie szachowi. Bez nich nie ma postępu, nie ma rozwoju sztuki szachowej. Cześć Im!

Rosjanie dowiedli, że dbając o los mistrza, o jego byt, uzdrawiają stosunki szachowe, tym samym zapewniają szachom najpiękniejszy rozwój wśród mas. Mistrzowie szachowi czynni są w dziennikarstwie szachowym i literaturze, jako pedagogowie, instruktorzy, trenerzy i nauczyciele. Uczy się robotników, inteligentów i dzieci w szkołach. Uczy się wojsko, kolej, pocztę, inteligencję zawodową i urzędników. Szachy to gra narodowa. Propaganda radia i prasy robi też swoje. Kadry czytelników liczą się na setki tysięcy!

W takich warunkach nie dziw, że Rosjanie są pierwszym narodem, którzy z szachów uczynili potężny czynnik oświatowo-kulturalny, mistrzów szachowych nie tylko swoich, otaczają czcią, uważając ich za prawdziwych artystów z Bożej łaski.

Na marginesie turnieju leningradzkiego zbyt daleko odbiegliśmy od tematu.

W Leningradzie mają Rosjanie okazję demon-

strować światu swoje talenty. Rozpoczął się tu turniej z udziałem 4-ch arcymistrzów zagranicznych: Keresa (Estonia), Rzeszewskiego (U.S.A.), Lilienthala (Węgry) i Flohra (Czechosłowacja). W turnieju tym pozatym biorą udział najlepsi i najsilniejsi mistrzowie sowieccy. Jedynie Botwinnik zrezygnował z udziału z powodu zajęć zawodowych i zdrowotnej natury.

Oto lista mistrzów rosyjskich, grają: Symslow, Konstantinopolsky, Tolus, Romanowsky, Loewenfisch, Alatorcew, Makagonow, Belawenec, Ragozin, Panow, Goglidze, Rabinowicz, Bondarewski, Kan. Każdy z tych uczestników prezentuje siłę arcymistrza europejskiego. Poza Loewenfiszem, Romanowskim i Rabinowiczem, a więc 3-ma mistrzami starszego pokolenia, to pozostali składają się z zawodników, którzy mają zaledwie przekroczony 20-25 rok życia. Najmłodsi z nich to Symslow i Tolus.

Już dziś widzą Rosjanie w genialnym, młodzieńczym Symslowie, (nie ma 20-lat) drugiego Botwinnika.

W chwili gdy oddajemy artykuł niniejszy do druku, ukończona jest V. runda. Zainteresowanie turniejem jest ogromne. Dziennie przybywa na turniej kilkanaście tysięcy osób! Ukazują się specjalne biuletyny. Radio i prasa informują wyczerpująco o przebiegu turnieju, który jest wzorowo zorganizowany. Już pierwsza runda przynosi wielką sensację. Zwycięzca turnieju światowej „ósemki" słynny Estończyk Keres ulega w nader żywej partii atakowi b. silnego Makagonowa, mistrza Baku. Warto zaznaczyć, że Keres, który w Holandii nie przegrał żadnej partii, już za pierwszym występem na rosyjskiej ziemi, odczuł siłę tamtejszych mistrzów w całej pełni. Z zagranicznych mistrzów typują Rosjanie Rzeszewskiego najwyżej. I w drugiej rundzie nie powiodło się Keresowi. Natrafił na genialnego rówieśnika, mistrza Ragozina, który zmusił Estończyka do kapitulacji w końcówce.

Sądzimy, że zainteresują naszych Czytelników wyniki poszczególnych rund tego wspaniałego turnieju. Podajemy je w kolejności poniżej.

I. runda.

Makagonow	1	—	Keres	0
Rzeszewski	1	—	Tolus	0
Lilienthal	1	—	Ragozin	0
Goglidze	1	—	Romanowsky	0
Symslow	1/2	—	Kan	1/2
Konstantinopolski	1/2	—	Bondarewsky	1/2
Belawenec	1/2	—	Rabinowicz	1/2
Panow		—	Loewenfisz	
Alatorcew		—	Flohr	

II. runda.

Keres	0	—	Ragozin	1
Symslow	1	—	Alatorcew	0
Belawenec	1	—	Flohr	0
Rabinowicz	1	—	Makagonow	0
Loewenfisz	1/2	—	Rzeszewski	1/2
Konstantinopolski	1/2	—	Kan	1/2
Goglidze	1/2	—	Lilienthal	1/2
Panow	1/2	—	Bondarewski	1/2
Tolus	0	—	Romanowski	1

III. runda.

Loewenfisz	1	—	Tolus	0
Konstantinopolski	0	—	Ragozin	1
Keres	1/2	—	Panow	1/2
Flohr	1/2	—	Goglidze	1/2
Bondarewski	1/2	—	Belawenec	1/2
Symslow	1/2	—	Makagonow	1/2
Rzeszewski	1/2	—	Lilienthal	1/2
Alatorcew	1/2	—	Rabinowicz	1/2
Kan	1	—	Romanowski	0

IV. runda.

Rzeszewski	1	—	Romanowski	0
Symslow	1	—	Konstantinopolski	0
Kan	1/2	—	Tolus	1/2
Flohr	1/2	—	Ragozin	1/2
Keres	1/2	—	Belawenec	1/2
Bondarewski	1/2	—	Alatorcew	1/2
Loewenfisch	1/2	—	Rabinowicz	1/2
Panow		—	Goglidze	
Makagonow		—	Lilienthal	

V. runda.

Symslow	1	—	Belawenec	0
Lilienthal	0	—	Tolus	1
Rzeszewski	1/2	—	Flohr	1/2
Makagonow	1/2	—	Konstantinopolski	1/2
Panow	1/2	—	Rabinowicz	1/2
Goglidze	1/2	—	Keres	1/2
Loewenfisz		—	Romanowski	
Kan	1/2	—	Alatorcew	1/2
Ragozin		—	Bondarewski	

Stan turnieju po 5-tej rundzie: Symslow 4, Rzeszewski 3.5, Ragozin i Rabinowicz po 2.5 (1), Belawenec i Makagonow po 2.5, Goglidze 2 (2), Loewenfisz 2 (1), Lilienthal 2 (1), Bondarewski 2 (1), Konstantinopolski 1.5, Kan i Panow po 1.5 (2), Flohr i Tolus po 1.5 (2), Keres 1 (1), Alatorcew 1 (2) Romanowski 0 (3).

Oryginalny spektakl szachowy.

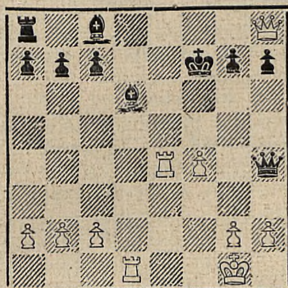
W jednym klubie szachowym w Moskwie zademonstrował Botwinnik wszystkie swoje partie simultanowe, rozegrane w Holandii. Z punktu widzenia sportowo-propagandowego, tego rodzaju odtworzenie partii zbiorowych stanowi b. ciekawą nowość w spektaklach szachowych. Z Amsterdamu demonstrował Botwinnik zwyż 50 partii, rozegranych w klubie jego imieniem nazwany: „Botwinnik", bez przegranej. Z Rotterdamu przeciwko b. silnym graczom, z wynikiem: wygr. 12, przegr. 1, remis 12. Także ze Sztokholmu: wygr. 23, przegr. 2, remis 5. Spektakl mistrza był połączony z odczytem, przyjętym zresztą przez liczną publiczność z dużym zadowoleniem.

CIEKAWE POZYCJE

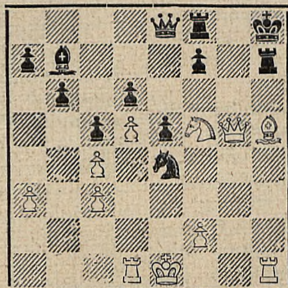
(Uczmy się kombinować!)

Otwieramy nowy stały dział ciekawych pozycji, w którym ogłaszać będziemy zajmujące pozycje z partii turniejowych z szczególnym uwzględnieniem momentów decydujących o wyniku partii. Będzie to dział instruktywny, dział oryginalnych i śmiałych kombinacji, pułapek, głębokich pomysłów, gaff i przeoczeń. Spodziewamy się, że dział ten Czytelnicy w zupełności zaaprobują.

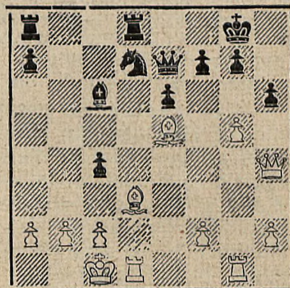
I. *Dr. Euwe — Rèti*

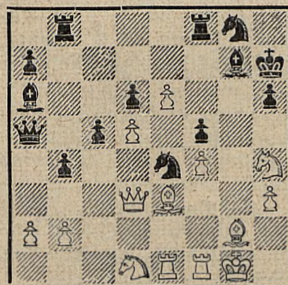
II. *Altman — Amator*

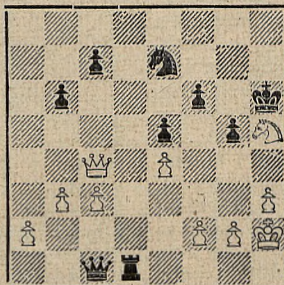
III. *Spielmann — L'Herme*

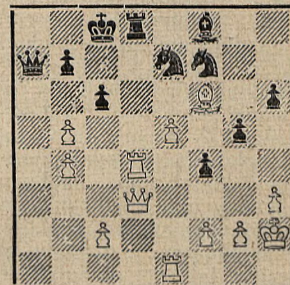
IV. *Alechin — Amator*

V. *Johner — Stalda*

VI. *Gerbec — Amator*

I. W partii Dr. Euwe — Réti, granej w Amsterdamie w 1920 r. czarne wygrały świetną kombinacją. Nastąpiło: 17... Gc8—h3!! 18. H×a8 Gc5†, 19. Kh1. (Po 19. Wd4 G×d4†, 20. W×d4 He1 mat.) 19,.. G×g2†! 20. K×g2 Hg4†, 21. Kf1 Hf3†, 22. Ke1 Hf2 mat!

II. Nowy Jork 1938. Białe zapowiedziały mata w 5 posunięciach: 1. Hg5—g7†!! W×g7, 2. Gg6† Kg8. (Jeśli 2... Wh7, to 3. W×h7† i 4. Sh6 mat.) 3. Sh6† Kh8, 4. S×f7† Kg8, 5. Wh8 mat!

III. W Magdeburgu 1927 r. Spielmann błyskotliwie zakończył grę: 22. Hh4×h6!! g×h6. (Groziło 23. Hh7† i 24. Hh8 mat.) 23. g×h6† Kf8, 24. Wg8†! K×g8, 25. h7† Kf8 i 26. h8—H mat!

IV. W Montevideo 1938 r. Alechin w jednej partii simultanowej dał nam taki przykład zdrowej kombinacji: 26. Hd3×e4!! f×e4, 27. G×e4† Kh8, 28. Sg6† Kh7, 29. S×f8†† Kh8, 30. Sg6† Kh7, 31. Se5† Kh8, 32. Sf7 matt!!

V. W międzypaństwowym meczu Italia — Szwajcaria mistrz Johner mógł forsować wygranę, następująco: 35. W×f6† Sg6, 36. Sg3! (A nie 36. W×g6†? gdyż K×h5! 36... K×g6? prowadzi do mata czarnych w kilku posunięciach.) Zamiast powyższego zagrał Johner: 35. Hc4—f7?? na co Stalda z miejsca odpowiedział 35... Wh1†, 36. Kg3 Wh3†!! 37. Kg4! Wh4†, 38. Kg3 Wh3† z wiecznym szachem. (Nie szło 37. g×h3? 38. Hg1 mat! ani też 37. K×h3? Hh1†, 38. Kg3 Hh4 mat!)

VI. Wiedeń 1938. W pozycji jak na diagramie białe przeprowadziły kombinację alà Morphy: 19. Wd4×d8! S×d8, 20. Wa1! (z groźbą 21. Wa8†,) 20... H×a1, 21. e6!! (Grozi 22. G×a1!) 21... H×f6, 22. Hd7† Kb8, 23. H×d8† Ka7, 24. b6†! Ka6, 25. Ha8† Kb5, 26. Ha5† Kc4, 27. Hc5† i mat!

Z ruchu wydawniczego w Polsce.

Ubogą jest dotychczas nasza literatura szachowa. Od czasu odzyskania niepodległości, a więc od przeszło lat 20-tu, nie ukazało się na rynku księgarskim w Polsce żadne większe dzieło szachowe w języku polskim.

Wciąż jeszcze korzystać muszą szerokie warstwy polskich szachistów ze źródeł obcych, przeważnie z literatury niemieckiej, następnie rosyjskiej, czeskiej i angielskiej Już przy stawianiu pierwszych kroków uczy się Czytelnik polski elementarnych rzeczy — ABC szachowego z Dufresne'a — Miesesa, rozpowszechnionych u nas „Reclam-ausgaben" i innych, względnie korzystać musi z przedawnionego Cięglewicza, tłumaczenia przedwojennego Dufresne'a.

Zastanawiającym jest fakt, że w dziedzinie tak ogromnej jak literatura szachowa, nagół prawie zupełnie nieczynni są najznakomitsi polscy mistrzowie. Przy zdolnościach i dobrych chęciach dużo możnaby zdziałać na tym polu. Rynek szachowy jest chłonny, choć szachista polski przeważnie jest biedny. Mówimy to na podstawie wieloletniego doświadczenia.

Nieliczne czasopisma szachowe jakie się u nas ukazały, po heroicznych zmaganiach wcześniej czy później upadały i likwidowały się. Podstawową przyczyną tego smutnego zjawiska był brak funduszów rezerwowych, brak subwencji i odpowiedniego poparcia środowisk szachowych, na terenie których dane pisma wychodziły. Także stanowisko prasy tak dużo miejsca poświęcającej sportowi, dla szachów przez wszystkie lata miała i niestety i obecnie ma bardzo mało zrozumienia. Można było przekonać się o tym w czasie odbywających się wielkich turniejów międzynarodowych, a ostatnio głośnego w świecie całym turnieju „ósemki" w Holandii. Trzeba było przewertować kilkanaście dzienników polskich, by napotkać na jakąś wiadomość. Jest to wina naszych dziennikarzy szachowych, którzy jak dotąd, nie są wogóle zorganizowani.

Była o tym kiedyś mowa w Warszawie przed laty, że po zorganizowaniu się zgłoszą dziennikarze szachowi swój akces do Polsk. Związku Dziennikarzy Sportowych względnie utworzą własny związek.

I w tym kierunku nie przejawiono żadnej akcji. Działy szachowe są też z tego tytułu po macoszemu traktowane nawet w wielkich dziennikach, choć zainteresowanie mas szachami z roku na rok jest większe.

Najbardziej znane są działy szachowe następujących dzienników: „Polski Zbrojnej", „Kuriera Warszawskiego", „Gazety Polskiej", „Kuriera Porannego", "Naszego Przeglądu" i „Wiarusa" w Warszawie, „Ilustrowanego Kuriera Codziennego" w Krakowie, „Chwili" we Lwowie, „Polonii" na Śląsku, „Dziennika Poznańskiego" w Poznaniu i „Ekspressu" w Łodzi. Być może, że istnieje jeszcze kilka działów szachowych, mniej jednak znanych.

Z czasopism szachowych które zlikwidowały się należy wymienić przede wszystkim „Świat Szachowy", redagowany w Warszawie początkowo i założony przez mistrzów K. Makarczyka, P. Frydmana i Dra S. Kona w r. 1926, a następnie pod redakcją mistrza D. Przepiórki i jego sekretarza mistrza M. Wróbla od r. 1927—1933. Z innych przypomnieć warto 3 pisma szachowe lwowskie: „Miesięcznik Szachowy" pod redakcją inż. W. Łasińskiego w 1924—25 r., „Szachy" redagowane przez inż. J. Linka, a następnie prof. M. Wójcika, T. Horaka i S. Limbacha w 1927—28, oraz „Polski Zadaniowiec" — redagowany przez S. Limbacha w 1929 r. we Lwowie. Wychodzące od lat 4-ech w Warszawie od r. 1935, czasopismo „Wiadomości Szachowe" pod redakcją pp. T. Czarneckiego i S. Łękawskiego po wydaniu Nr. 1-3 1938. (styczeń, luty, marzec) nie wydało więcej żadnych numerów.

Zaledwie 2 czasopisma ukazują się obecnie w kraju regularnie: „Szachista" rok wyd. VI Lwów, pod naszą redakcją i „Nowiny Szachowe" rok wyd. III. Śląsk, redagowane przez p. Romana Bąka.

Ostatnio ukazał się na Pomorzu „Biuletyn" Pomorskiego Związku Szachowego, wychodzący w Toruniu pod redakcją p. F. Konarskiego. Dotychczas ukazały się 3 numery. Biuletyn jest pisany i powielany na maszynie.

Z literatury zadaniowej wydrukowało Warszawskie Towarzystwo Problemistów broszurkę w dwóch językach: „Mecz Polska — Dania" w języku polskim i angielskim, oraz nakładem „Wiadomości Szachowych" drugą broszurkę: „Mecz Polska — Węgry". Tych kilka pozycji zamyka cały bilans wydawniczy w Polsce od dwu dziesiątek lat. To doprawdy b. niewiele, b. ubożuchno.

W przygotowaniu od lat 4(!!) jest książka o Olimpiadzie Warszawskiej, pióra mistrza Dr. S. Tartakowera. Praca napisana została w języku francuskim. Niewiadomo nam czy doczekała się wreszcie przetłumaczenia i oddania do druku. Ukazanie się tej książki na rynku naszym zapewniłoby jej napewno powodzenie, gdyż stanowiłaby pewnego rodzaju dokument o historycznej wartości w bilansie wydarzeń szachowych w Polsce.

W Łodzi z okazji jubileuszu 35-lecia Łódzkiego T-wa Zwolenników Gry Szachowej i odbytego w związku z tym turniejem międzynarodowym w Łodzi ub. roku, przygotowany jest almanach-księga pamiątkowa Łódzkiego Towarzystwa. Książka ta podobno jest już w druku. Nad całością czuwają pp. Daniuszewski i Spektor.

Na Śląsku jest w toku akcja zbiórkowa i ankieta w sprawie wydania „Polskiego Kalendarza Szachowego". Wydawcy po zebraniu odpowiedniej ilości zgłoszeń przystąpią do druku książki.

Także we Lwowie krążą słuchy o mającym się ukazać „Podręczniku dla zaawansowanych szachistów“.

Ale te wszystkie rzeczy unoszą się narazie w eterze. O ile którakolwiek z wspomnianych książek się ukaże, napewno informować będziemy obszernie naszych Czytelników, mobilizując Ich na rzecz polskiej książki szachowej.

A narazie...

Znany w Warszawie dziennikarz i kompozytor szachowy p. Leon Tuhan-Baranowski postawił rekord, wydając po kilkuletniej przerwie drugą z rzędu książkę szachową!

Pierwszą pracą tego Autora była: *„Elementarna strategia gry szachowej“* — książka przeznaczona dla początkujących graczy.

Obecnie nakładem Księgarni Powszechnej w Warszawie, Śto-krzyska 4. ukazała się druga praca p. L. T. Baranowskiego p.t. *„Szach królowi“* — Reportaż z partii szachów, str. 218.

Praca ta zawiera około 30 rozdziałów, b. oryginalnych. Autor sam doskonały szachista i kompozytor zadaniowy z wielkim znawstwem przedmiotu i wrodzoną mu wnikliwością, napisał książkę pod każdym względem udaną, godną pochwały. Dla praktycznego gracza rzecz o dużej wartości, szczególnie dla amatorów gry królewskiej, nie mających stałego kontaktu z centralnymi organizacjami. Autor zapoznaje systematycznie Czytelnika z tajnikami gry kombinacyjnej i pozycyjnej, stawia go przed trudnymi problemami i uczy go łatwo je rozwiązywać. Uczy go atakować i odpierać ataki, walki pozycyjnej. Wyjaśnia znaczenie strategii i taktyki na przykładach partii, przeważnie znanych polskich mistrzów szachowych. Za dużo jednak uwzględnia w przykładach mistrzów stolicy, pomijając prawie milczeniem kilkunastu mistrzów nie stołecznych. Wkońcu zamyka Autor książkę II. częścią rozdziałem „Wśród zadań i zadaniowców“, który napewno b. zainteresuje początkujących problemistów. Na naszym rynku księgarskim jest „Szach królowi“, książką naprawdę b. pożyteczną.

Wiadomości z kraju.

Andrychów. Zakończył się tu turniej szachowy 18. XII. ub. r. o mistrz. Związku Strzeleckiego na r. 1938, przy udziale 16 zawodników pod kier. Tomiaka Edwarda ze Zw. Strzel. I. nagrodę zdobył Metlak Stefan 12 p., II. nagrodę Bizon Jan jun. 10.5 pkt. W dniu 19. XII. ub. r. zmarł błp. Ludwik Emoch, w wieku lat 50, dwukrotny mistrz Andrychowa, który w swej karierze szachowej miał dobre wyniki m.i. z Pawłem Johnerem, Sämischem, i innymi zagr. mistrzami. Cześć Jego pamięci!

W dniu 26. XII. rozpoczął się V. Turniej szachowy o mistrzostwo Zw. Strzeleckiego z nagrodami. W najbliższym czasie Sekcja Szachowa Związku Strzeleckiego zgłosi swój akces do Polskiego Związku Szachowego w Warszawie. *S. M.*

Baranowicze. Odbył się tu turniej o mistrzostwo miasta zorganizowany staraniem pp. kpt. Fiszera i wiceprezesa tut. Klubu Towarzyskiego R. Olszewskiego. Do turnieju zgłosiło się 16-tu uczestników. Wynik turnieju następujący: Krulisch Czesław 13.5, Szapiro 12, mjr. Rawski 11.5, prof. Lenard i Wołochowicz po 10.5, dyr. Bankiewicz 10. Dalsze miejsca zajęli pp.: mjr. Wayda, Kuncewicz, mgr. Kloszek, mjr. Bedronek, Chwalko, Dąbrowski, Łyzicki, prof. Sikorski, red. Kejzik i rtm. Szostak. W turnieju wzięła liczny udział elita towarzyska miasta. Organizacja i kierownictwo wzorowe. *C. K.*

Borysław. W dniu 3 b. m. odbyły się w Borysławiu w sali Kasyna Urzędniczego pierwsze międzymiastowe zawody szachowe Drohobycza z Borysławiem na 6 szachownicach, zakończone zwycięstwem Drohobycza 4:2. W barwach Drohobycza grali: Dr. Schutzman, Kaszuba, Schönfeld, J. Rosberger i Rosberger jun. Barwy Borysławia prezentowali: Diamand, Wekselberg, Kohrman, Neustein, Kimeldorf i Wagman. Dnia 11. b. m. odbyły się w Drohobyczu rewanżowe zawody na 8 szachownicach, zakończone ponownym druzgocącym zwycięstwem Drohobycza w stosunku 6.5:1.5.

Bydgoszcz. W turnieju extra-klasy bydgoskiej pierwsze miejsce zajął Karnowski 5.5, przed inż. Tomaszewiczem 5 i Czerniakowem 4.5 punktów.

Gdynia Rozpoczęły się tu równocześnie turnieje drużynowe i indywidualne sekcyj: K.P.W., Y.M.C.A., Floty i Warsztatów Maryn. Wojen. W lutym rozpocznie się turniej o mistrzostwo indywidualne m. Gdyni na r. 1939.

Grudziądz. Czynne od r. 1932 „Grudziądzkie Towarzystwo Zwolenników Gry Szachowej“, którego siedziba mieści się w hotelu „Królewski Dwór“ może się pochwalić pokaźnym dorobkiem szachowym. W ciągu 6 lat swego istnienia urządziło wszystkie mistrzostwa miasta, cały szereg spotkań międzymiastowych, klubowych it.p. Ogółem 35 imprez w ciągu 6 lat, to rekord na nasze stosunki!

Inowrocław. W ostatnich dniach grudnia ub. roku został zakończony doroczny turniej szachowy o tytuł mistrza Inowrocławsk. Klubu Szachistów na rok 1939. Walka rozegrała się między pp.: Górnym, Chybickim i Nowackim. W rezultacie zwyciężył p. Nowacki z 8.5 pkt. z 10 możliwych, przegrywając tylko jedną partię i jedną remisując. Czoło turnieju utworzyli po za I. zwycięzcą pp: Chybicki 7.5, Górny 6.5, Konarkowski 6, Hajek 5.5, Szatkiewicz 5. W pierwszych dniach stycznia rozpoczął się tu turniej eliminacyjny

o tytuł mistrza miasta Inowrocławia i puchar przechodni Prezydenta miasta p. Jankowskiego. Protektorat honorowy objął p. Prezydent miasta Jankowski.

Lwów. Dnia 4. XI. b. r. zakończył się turniej o puchar i drużynowe mistrzostwo Lwowa na rok 1938. Tytuł mistrzowski po raz szósty zdobył Klub Szachowy „Hełm“ I.

Poniżej podajemy kolejność drużyn według zdobytych punktów, przyczem zaznaczamy, że Dror grał tylko w II. rundzie (jesiennej) a dwie ostatnie drużyny, turnieju nie ukończyły.

1. Z.Z.K. „Hełm“	punktów	77
2. Ogn. Kult. Ośw. „Snopków“	„	72.5
3. T.S.L. Lewandówka	„	61.5
4. Z.Z.K. „Hełm“ II.	„	38
5. Strzelec Zimna Woda	„	37
6. Ż.K.S. Dror	„	27
7. Tow. Żyd. St. Fil.	„	26
8. Ż.K.S. Rekord	„	20

Mistrzostwa wykazały w porównaniu z ubiegłymi latami znaczny postęp i wyraźne wyrównanie klasy gry, czego najlepszym dowodem jest fakt, że każda drużyna ma na swym koncie przynajmniej jeden mecz wygrany. Sam turniej był b. ciekawy zwłaszcza, że niektóre drużyny walczyły b. ambitnie, dzięki czemu wyrównały nieznaczne usterki organizacyjne.

Jeżeli mowa o organizacji to nie można pominąć palącej kwestii „Hełmu“ najlepszego klubu szachowego we Lwowie. Wieloletni drużynowy mistrz Lwowa dotychczas nie posiada własnego lokalu na rozgrywki, mimo że Zarząd Z.Z.K. jeszcze dwa lata temu obiecał lokal i subwencję, niestety do dzisiaj ze swej obietnicy nie wywiązał się i gdyby nie wysoko rozwinięte życie koleżeńskie, szczera przyjaźń, a przedewszystkim silna wola zwycięstwa kilkudziesięciu ludzi, w tych warunkach z „Hełmu“ nie pozostałoby śladu. A szkoda zmarnować jedenaście lat chlubnej działalności klubu.

Ogółem w ostatnim roku, grało w „Hełmie“ 42 graczy, z tego 20 w pierwszej, pozostali w drugiej drużynie. Najwięcej punktów w drużynie mistrza zdobył J. Jaszczuk 9 p. (na tyleż meczów), 7.5 p. zdobył Jerie Fryd., 5.5 Jurczyszyn, po 5 p. Hetper, Kaszczuk, Kwitek, 4 p. Altman, 3 p. Lipiec, 2.5 p. Mgr. Sokołowski, po 2 p. mgr. Towarnicki, Opaliński, Dziupyn, po 1.5 p. Sulik Bron., mgr. Lutman, po 1 p. Kleis i Petryński. Z drugiej drużyny na wyróżnienie zasługują Jerie Ludw. Szpanier, Szober, Madej, Bujak, Świetlik.

Sekcja O. K. O. Snopków to największa rewelacja Lwowa. Gra wszystkiego jeden rok i zdobywa pewnie drugie miejsce. Posiada przy tym pierwszorzędne warunki rozwojowe, własny lokal, subwencje i dobre kierownictwo. Filarem drużyny jest założyciel klubu Głowacki, i pp. Gimła, Herman, Omełko. Poza tym Snopków ma dużo, dobrze zapowiadających się juniorów.

T. S. L. startował nieco słabiej jak w poprzednich latach, jest to wina niektórych „gwiazd“ T.S.L., którzy uważają, że karność i przywiązanie do klubu ich nie obowiązują. Duszą klubu jest „uniwersalny” Hawrysz oraz uczeń jego nieźle zapowiadający się Bujak.

Strzelec z Zimnej Wody zasługuje na miano „eldorada“ szachistów lwow. Ponieważ prawie co miesiąc wyjeżdżają czołowi szachiści na rozgrywki nietyle mistrzowskie, ile na turnieje błyskawiczne, przy czym zdobywają wszystie nagrody i wracają zadowoleni do Lwowa.

Walne Zebranie L.O.Z.Sz. z dnia 18. XII. 1938. Prezes: Jaszczuk Juliusz („Hełm“). Wiceprezesi: inż. Pulkrabek, Szczygieł (LKSz.) Sekretarz: Ratajczak, Strz. zast. Rudnicki (OKO) Skarbnik: Kleis, zastępca Kaszczuk („Hełm“) Członkowie Zarz.: Hawrysz (T.S L.), Omełko (O.K.O.), Borkowski (Strz.), zast. Głowacki, Świetlik, Cencora. Komisja rewizyjna: radca Raczek (L.K.Sz.), Hawrysz (T.S.L.), Rudnicki (O.K.O.). Kolegium Sędziowskie: dr. Roman, red. Friedman (L.K.Sz.), Przybylski, Hawrysz, dr. Wohl, Jerie Fryd., Gimła M.

W drugi dzień świąt Bożego Narodzenia odbył się we Lwowie staraniem Lw. Zw. Sz. przy współpracy Pracowników Gminnych, w szczególności p. Jeriego Fryderyka, gwiazdkowy turniej błyskawiczny z udziałem 20-tu szachistów. Po eliminacji odbył się finał, przy czym wynik był następujący: 1. Schleyen, 2. Zucker, 3, 4, i 5. ex aequo Jaszczuk J., Schönfeld, Geppert, 6. Burstin, 7. i 8. Sulik Fr. i Weiler, 9. Raczek, 10. Mark, 11. Rittel, 12. Sack. Turniej miał wesoły przebieg. Prócz nagród pieniężnych, zostały rozdane trzy roczniki, zaofiarowane przez redakcję „Szachisty“. *J. J.*

Lwów. Dnia 24. b.m. rozpoczął się staraniem Lwowskiego Okr. Zw. Szachowego doroczny indywidualny turniej szachowy o tytuł mistrza Lwowa na rok 1939.

Turniej odbywa się w lokalu Związku Rezerwistów Koła Miejskiego. Protektorat nad turniejem objął Prezydent m. Lwowa, Dr. Stanisław Ostrowski. Wpisowe do turnieju wynosi 5 zł., prócz tego każdy uczestnik obowiązany jest wykupić legitymację Polskiego Zw. Szachowego za 1 zł., względnie akademicy i bezrobotni za 50 gr. Zarząd Lw. Zw. biorąc pod uwagę ciężkie położenie materialne Klubów, a zarazem chcąc umożliwić jak najszerszym warstwóm szachistów udział w turnieju, postanowił częściowo zmniejszyć wpisowe w ten sposób, że klub który zgłosi do turnieju pięć członków może do gry wystawić szesciu, czyli że jeden zawodnik gra bezpłatnie. Turniej odbędzie się w dwóch etapach, a to eliminacji i finału. Przewidziane są nagrody pieniężne w kwocie 300 zł. oraz cenne upominki.

Mistrzostwa drużynowe rozpoczną się z końcem b.m. W początkach lutego rozpoczną się mistrzostwa juniorów, przyczem drużyny składać się będą z 4 zawodników.

Z aktualnych turniejów.

Z turnieju w Leningradzie.

600. — Holenderska.

Makagonow — Keres

1. d4 e6, 2. c4 Gb4†, 3. Sc3 f5, 4. Hb3 He7, 5. a3 G×c3†, 6. H×c3 Sf6, 7. g3 d6, 8. Sf3 b6, 9. Gg2 Gb7, 10. 0—0 0—0, 11. b4 Sbd7, 12. Gb2 c5, 13. Wfd1 Se4, 14. Hb3 Sdf6, 15. d×c5! b×c5.

Po 15... d×c5, 16. Se5! białe opanują ważny punkt e5 oraz nastąpi również 17. f3.

16. Sfd2 Wab8, 17. f3 S×d2, 18. W×d2 Ga8?

Lepsze jest stanowczo 18. Gc6. Ocena pozycji: Białe dysponują parą gońców. Po zgrabnym manewrze wymiennym na d2, są bezpieczne na swoim skrzydle królewskim i przechodzą łatwo do ataku generalnego w centrum na piony d6 i e6. Ponadto grożą zdwojeniem wież na linii d.

19. He3 f4!?

Próba przejęcia ataku. Oczywiście nie 20. H×f4? gdyż Se4! wygrywa jakość, zaś po 20. g×f4 Sh5! z silną kontrgrą. Także czarne nie mogą ryzykować gry: 19... c×b, 20. a×b4 W×b4? 21. W×a7 Wb7, 22. W×b7 G×b7, 23. Hb6!

20. Hd3 f×g3, 21. h×g3 Wfd8, 22. He3 c×b4, 23. a×b4 W×b4, 24. W×a7 Wb7.

Smutna koniecznośc. Nie 24... Wd7? gdyż 25. W×a8, ani też Sd7, z powodu 26. Gh3. Odejście cz. hetmana z 7-ej ilnii spowoduje zupełne rozbicie skrzydła króla. W ataku białych leży wprost dynamiczna siła. Keres klasyczny mistrz ataku niedocenił należycie przebojowca Makagonowa.

25. Wa6 Wc7, 26. Gh3! e5

Zwyczajnym wpadunkiem było 26... W×c4, 27. H×e6†! it.d.

27. Ga3! Se8.

Gońce białych grają z niezwykłą siłą, podczas gdy goniec czarnych a8 skazany jest na bezczynność.

28. c5!!

Piękne, rozstrzygające posunięcie! Po 28... d×c5, 29. We6!! i czarne są zgubione bez ratunku, gdyż odejście hetmana spowoduje utratę wieży d8, zaś pozorne oddanie hetmana za 2 wieży skończy się również katastrofą czarnych; 29... W×d2, 30. W×e7 Wd1†, 31. Kf2 W×e7, 32. Hb3† Wd5, 33. e4! i t. d. zaś po 28... d5, wygrywa również 29. We6!

28... Wc6, 29. c×d6! S×d6, 30. Wd2×d6! Wc×d6.

Finis, białe dowcipnie wygrywają figurę. Po Wd8×d6, wygrywa zwyczajnie 31. W×a8.

31. G×d6!

Pointa kombinacji. Uwaga jak powyżej.

31... Hb7, 32. Ge6† Kh8, 33. Hb6! We8, 34. G×e5 He7, 35. Wa7!

Grozi matem na g7, zaś po 35. H×e6 W×e6, również matem 36. W×a8. Świetna partia Makagonowa.

Czarne poddały się.

(Uwagi H. F.)

601. — Obrona Nimcowicza.

Rzeszewski — Lewenfisz

1. d4 e6, 2. c4 Sf6, 3. Sc3 Gb4, 4. e3 0—0, 5. Gd3 d5, 6. Sf3 c5, 7. 0—0 Sc6, 8. a3 Ga5, 9. Sa4 c×d4, 10. e×d4 d×c4, 11. G×c4 h6, 12. b4 Gc7, 13. Gb2 b6, 14. Se5 Gb7, 15. Wac1 Wac8, 16. Gb5 Sce7, 17. He2 Hd5, 18. f3 Sf5, 19. Wcd1 Gb8, 20. g4 Sd6, 21. Gd3 Hb3, 22. Sc5! b×c5, 23. d×c5 Sd5, 24. c×d6 Sf4, 25. He3 H×b2, 26. H×f4 G×d6, 27. Gh7† K×h7, 28. W×d6 Wc2, 29. Hg3 Gd5, 30. g5 h×g5, 31. Kh1 f6? 32. W×d5 e×d5, 33. Hh3† Kg8, 34. He6†. (Wieczny szach). Remis.

Z turnieju w Krakowie.

602. — Wiedeńska.

Schächter — Gadaliński

1. e4 e5, 2. d4 e×d, 3. Sf3 d5, 4. H×d4 Sf6, 5. e×d5 H×d5, 6. Sc3 H×d4, 7. S×d4 c6, 8. Gg5 Ge7, 9. 0—0—0 0—0, 10. Gc4 a6, 11. Whe1 Gd8, 12. Gf4 Gb6, 13. Gd6 We8, 14. Ge7 G×d4, 15. G×f6! W×e1, 16. W×e1 G×f6, 17. We8† Kg7, 18. W×c8 Ge5, 19. g3 b5, 20. Gb3 Wa7, 21. f4 G×c3, 22. b×c3 Wb7, 23. c4 a5, 24. c×b5 c×b5, 25. Gd5 Wd7, 26. G×f7! Sa6, 27. Ge6 We7, 28. Wg8† Kh6, 29. Gf5 Sb4, 30. a3 Sd5, 31. Wg4! We3, 32. Wh4† Kg7, 33. W×h7† Kf8, 34. Gd3 b4, 35. a×b S×b4, 36. Kd2 We6, 37. Wa7 Sc6, 38. Wa6 Ke7, 39. Kc3 Kd8, 40. Gc4 Wd6, 41. Gb5. Czarne poddały się.

Czytelniku!

Zgłoś się do II. Turnieju korespondencyjnego o mistrzostwo Polski!

Walne Zebranie Pol. Zw. Szach.

W połowie lutego odbędzie się doroczne walne zebranie Polskiego Związku Szachowego. Zarząd zda m. i. sprawozdanie ze swej całorocznej pracy organizacyjnej. Zapisze w nim na swoje dobro kilka udanych imprez, jak turniej jubileuszowy w Łodzi i eliminacyjny w Krakowie. Wykaże się rozwojem szachów na prowincji.

Duże nadzieje rokuje świeży okręg krakowski. Nawiązano kontakty z szachami w KPW. i w PPW. Podoficerskie sekcje szachowe utrzymują ze związkiem żywy kontakt. Ilość klubów i członków ma stałą tendencję zwyżkową. Zanosi się też na duże zmiany personalne we władzach naczelnych. Dobrze zasłużeni członkowie ze starszej generacji mają utworzyć radę naczelną wzgl. honorową, jako organ opiekuńczy i doradczy w najważniejszych sprawach związku. Wybitne osobistości, które związek pragnie zaprosić do tej rady stworzą zespół wysoce reprezentacyjny o nader poważnym autorytecie. Zarząd dozna wzmocnienia przez większe związanie się z prowincją, wybierając osoby, k'óre długie lata przebywały na Pomorzu i w Krakowie. Ażeby zapewnić sobie niezbędne środki finansowe, które pozwolą na dalszą realizację pracy organizacyjnej projektowane jest stworzenie stałego funduszu, od którego procenty mają służyć na pokrywanie wydatków bieżących — administracyjnych. Założenie kartoteki i ewidencji wszystkich członków związku ma usprawnić gospodarkę, klasyfikację graczy i gospodarkę związkową. Wielkie nadzieje pokładają rzesze szachistów w tym przyszłym roku pracy, który niezależnie od olimpiady w egzotycznej Argentynie ma być rokiem zwrotnym dla mobilizacji polskich sił szachowych. O minusach napiszemy... po walnym zebraniu. Może prócz zaległej książki z olimpiady warszawskiej znajdą się jeszcze jakieś braki do omówienia.

(„Polska Zbrojna").

Toruń. Odbyło się tu trzecie z rzędu międzymiastowe spotkanie Inowrocławia z Toruniem. Bilans dwu poprzednich spotkań był dodatni dla Torunia (6:4, 5.5:4 5). Drużyna gości odniosła wysokie zwycięstwo w stosunku 7:3.

Warszawa. W Warszawskim Towarzystwie Miłośników Gry Szachowej zakończył się turniej klubowy zasłużonym zwycięstwem mistrza Najdorfa 13 p. przed mistrzem Przepiórką 11.5 pkt. Szczegółowe omówienie tej imprezy odkładamy do następnego numeru.

Lwów. Do tegorocznego turnieju o mistrzostwo Lwowa zgłosiło się 36 zawodników. Obsada turnieju b. silna. Reprezentowane są wszystkie niemal kluby, młodzież akademicka i wojsko. Graczy rozdzielono na 3 grupy. Poniżej składy imienne każdej grupy.

Grupa I. 1. Schönfeld, 2. Schleyen, 3. Gimła, 4. Koronczewski, 5. Reich. 6. sierż. Feuer, 7. mgr. Schworm, 8. sierż. Groń, 9. Sak jun. 10. kapr. Rogalski, 11. Skałuba, 12. mgr. Bradecki.

Grupa II. 1. Schächter, 2. Jaszczuk, 3. F. Jerie, 4. Zucker, 5. kapr. Cencora, 6. Kleis, 7. Dżogow, 8. Jurcyszyn, 9. Katz, 10. Omełko, 11. Herman, 12. Kaszczuk.

Grupa III. 1. mgr. Sak, 2. Głowacki 3. Inż. Pulkrabek, 4. wachm. Świątkiewicz, 5. Mark, 6. mgr. Smoleński, 7. Cencora M., 8. Ratajczak, 9. Burstin, 10. st. majst. woj. Jost, 11. ogn. Tarnawski, 12. Rudnicki.

Drukarnia Kupiecka, Lwów, Pasaż Hausmana 5. — Telefon 234-62.